

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ  
ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ



ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Μετάφραση και σχολιασμός αποσπασμάτων από την  
ιστοσελίδα «Διάσημα μνημεία του Παρισιού» (Les  
monuments célèbres de Paris)

Επόπτης: Δημήτρης Φίλιας, Καθηγητής

Συνεπιβλέπων: Χρήστος Σαλταπήδας, Αναπληρωτής καθηγητής

Συγγραφή εργασίας: Αγγελική Χαραλαμπίδου Ξ2015048

Κέρκυρα, 2019



Μετάφραση και σχολιασμός αποσπασμάτων από την ιστοσελίδα «Διάσημα μνημεία του Παρισιού» (Les monuments célèbres de Paris)

## Περιεχόμενα

|                                                        |    |
|--------------------------------------------------------|----|
| Πρόλογος .....                                         | 5  |
| Μετάφρασμα .....                                       | 6  |
| Πρωτότυπο .....                                        | 20 |
| Σχολιασμός .....                                       | 32 |
| Σχολιασμός της μεταφραστικής εντολής .....             | 33 |
| Ανάλυση του ΚΠ .....                                   | 33 |
| Μεταφραστικά προβλήματα και τρόποι επίλυσής τους ..... | 35 |
| Αξιολόγηση της ποιότητας της μετάφρασης .....          | 42 |
| Επίλογος .....                                         | 43 |
| Βιβλιογραφία .....                                     | 45 |
| Ελληνόφωνη βιβλιογραφία .....                          | 45 |
| Ξενόγλωσση βιβλιογραφία .....                          | 45 |
| Λεξικά .....                                           | 45 |

## Πρόλογος

Η παρούσα πτυχιακή εργασία εκπονήθηκε από την φοιτήτρια του ΤΞΓΜΔ Αγγελική Χαραλαμπίδου κατά το ακαδημαϊκό έτος 2018-2019, υπό την εποπτεία του καθηγητή Δημήτρη Φύλια και του αναπληρωτή καθηγητή Χρήστου Σαλταπήδα ως συνεπιβλέποντα.

Θέμα της συγκεκριμένης εργασίας είναι η μετάφραση και ο σχολιασμός αποσπασμάτων από την ιστοσελίδα «Διάσημα μνημεία του Παρισιού» ([monumentsdeparis.net](http://monumentsdeparis.net)) από την γλώσσα πηγή, που είναι η γαλλική προς την γλώσσα στόχο, που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι η ελληνική. Η επιλογή των αποσπασμάτων αυτών είναι τυχαία και δεν ακολουθεί κάποιο συγκεκριμένο κανόνα παρά την προσωπική μου προτίμηση όσον αφορά τα μνημεία του Παρισιού. Καθώς η συγκεκριμένη ιστοσελίδα ή αποσπάσματα αυτής δεν έχουν μεταφραστεί στα ελληνικά, η παρούσα πτυχιακή εργασία είναι πρωτότυπη.

Αρχικά, προτού οδηγηθώ στην περιγραφή της εργασίας μου, θα ήθελα να αναφερθώ στους λόγους για τους οποίους διάλεξα το συγκεκριμένο θέμα και την συγκεκριμένη γλώσσα πηγή. Ανέκαθεν τα γαλλικά ήταν μια γλώσσα, που με συνάρπαζε και γι' αυτό το λόγο επέλεξα να ειδικευτώ σ' αυτήν. Ο συνδυασμός της, όμως, και με την ιστορία, την άλλη μου μεγάλη αγάπη, μόνο αδιάφορη που δεν θα μπορούσαν να με αφήσουν. Έτσι, κατέληξα στην επιλογή της μετάφρασης της ιστορίας διαφόρων φημισμένων γαλλικών μνημείων, τα οποία παρόλο που μπορεί να είναι γνωστά ονομαστικά, πολλοί, όμως, δεν έχουν ιδέα για την ιστορία και το υπόβαθρο τους.

Δεν μπορώ να αρνηθώ παρόλα αυτά πως η επιλογή των αποσπασμάτων, που πρόκειται να μεταφράσω παρακάτω δεν ήταν καθόλου εύκολη, καθώς κατ' εμέ κανένα μνημείο δεν είναι λιγότερο σημαντικό ή λιγότερο ενδιαφέρον από το άλλο. Λόγω περιορισμού της έκτασης, όμως, η επιλογή αυτή ήταν απαραίτητη.

Όσον αφορά τώρα στη δομή της πτυχιακής μου εργασίας, στην αρχή παρατίθεται το κύριο σώμα, που στην προκειμένη περίπτωση είναι το μετάφρασμα και στη συνέχεια ακολουθεί το πρωτότυπο κείμενο στη γαλλική γλώσσα. Έπεται ο σχολιασμός πρωτοτύπου και μεταφράσματος καθώς και όλης της μεταφραστικής διαδικασίας. Τέλος, παρατίθεται η

βιβλιογραφία και οι πηγές στις οποίες ανέτρεξα για την δημιουργία και την ολοκλήρωση της συγκεκριμένης εργασίας.

## Μετάφρασμα

Τα μνημεία του Παρισιού είναι από τα πιο επισκέψιμα στον κόσμο: κάθε χρόνο, η πόλη του Φωτός ή αλλιώς η πόλη των ερωτευμένων προσελκύει εκατομμύρια επισκέπτες. Η γαλλική πρωτεύουσα είναι εκεί για να την ανακαλύψεις ξανά και ξανά μέσα από τις περιπλανήσεις κατά μήκος του Σηκουάνα ή και άλλων ιστορικών δρόμων.

### Καθεδρικός Ναός της Παναγίας των Παρισίων

Η Παναγία των Παρισίων, καθεδρικός ναός της αρχιεπισκοπής του Παρισιού, είναι το πιο τουριστικό θρησκευτικό κτήριο της Γαλλίας. Βρίσκεται στο ιστορικό κέντρο της πόλης, στην καρδιά του Ιλ ντε λα Σιτέ.

Η κατασκευή της ξεκίνησε τον 12<sup>ο</sup> αι. και συγκεκριμένα το 1163. Σύμφωνα με την ιστορία, ο Πάπας Αλέξανδρος, πρόσφυγας στην πόλη Σανς, είναι αυτός, που τοποθέτησε την θεμέλιο λίθο υπό την επίβλεψη του βασιλιά Λουδοβίκου Ζ΄ της Γαλλίας. Ο καθεδρικός ναός με την γοτθική αρχιτεκτονική θα κατασκευαστεί σε 4 μεγάλα επίπεδα, τα οποία ξεκινούν από τον 12<sup>ο</sup> και φτάνουν ως τον 18<sup>ο</sup> αι.

Καθ' όλη την διάρκεια της ιστορίας της, η «Νοτρ Νταμ» (σύντομη ονομασία που της δίνουν οι Παριζιάνοι) γίνεται μάρτυρας σημαντικών στιγμών της ιστορίας, οι οποίες εκτυλίσσονται μπροστά στους τοίχους της. Από τον γάμο της Μαργαρίτας των Βαλουά και του Ερρίκου Δ΄ της Γαλλίας (Ερρίκος Δ΄) το 1572 έως τις κηδείες σημαντικών ανδρών του Έθνους (Μπαρρές, Φος, Ζοφρ, Πουανκαρέ, Λεκλέρ ντε Οτκλόκ, ντε Λατρ ντε Τασινύ, Κλοντέλ ή ακόμη και ο Ζουίν) περνώντας από την ενθρόνιση του Ναπολέοντα Βοναπάρτη το 1804 και το γάμο του Ναπολέοντα Γ΄ το 1853... στις όμορφες τελετές προς τιμήν εμβληματικών προσωπικοτήτων της γαλλικής ιστορίας.

Η Παναγία των Παρισίων έγινε, επίσης, μέρος του πολιτισμού χάρη στον Βίκτωρα Ουγκώ. Το μυθιστόρημα του «Η Παναγία των Παρισίων» είναι παγκοσμίως γνωστό. Η ιστορία της Εσμεράλδας και του Κουασιμόδου μεταφέρθηκε, επίσης, στην οθόνη σε κινούμενα σχέδια από την Ντίσνεϋ και στην σκηνή με την μουσική κωμωδία των Ρικάρντο Κοτσίαντε και Λυκ Πλαμοντόν.

Ο καθεδρικός ναός της Παναγίας των Παρισίων, παρόλο που δεν είναι ο μεγαλύτερος στη [Γαλλία](#), είναι ένα πολύ επιβλητικό αρχιτεκτονικό μνημείο του οποίου τα κύρια χαρακτηριστικά είναι: 130 μέτρα μήκος, 48 μέτρα πλάτος, 69 μέτρα ύψος όσον αφορά τους πύργους και 96 μέτρα όσον αφορά το βέλος (απόληξη). Το εσωτερικό του, εξίσου μεγαλοπρεπές με ύψος 43 μέτρων, αποτελείται από 10 διαστήματα για το κλίτος και 5 για τη χορωδία.

Σήμερα, εκατομμύρια τουρίστες, που αναγνωρίζουν την σημαντική θέση, που κατέχει στην ιστορία της Γαλλίας, επισκέπτονται την Παναγία των Παρισίων και το προαύλιο της. Η επισκεψιμότητα του ναού φτάνει συνήθως σε πληρότητα παρόλο που η αναμονή είναι συχνά πολύ μεγάλη, δεδομένου του ενδιαφέροντος, που προκαλεί στους τουρίστες.

### Πύργος του Άιφελ

Ο Πύργος του Άιφελ, εμπνευσμένος και κατασκευασμένος από τον Γουστάβο Άιφελ (απ' όπου πήρε και την ονομασία του) και τους συνεργάτες του, είναι ένα από τα πιο γνωστά μνημεία του Παρισιού, αν όχι το γνωστότερο. Αρχικά, ονομάστηκε «ο Πύργος των 300 μέτρων» αφού είναι ακριβώς 357,50 μέτρα συμπεριλαμβανομένων των κεραιών.

Παρόλο που κατασκευάστηκε στο 7<sup>ο</sup> γεωγραφικό διαμέρισμα του Παρισιού λόγω της παγκόσμιας έκθεσης του Παρισιού το 1900, σήμερα είναι ο κύριος ηλεκτρονόμος για τη μετάδοση της ροής της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου σε όλη την πρωτεύουσα. Ο Πύργος του Άιφελ εγκαινιάστηκε στις 31 Μαρτίου 1889 με την τοποθέτηση σημαίας στην κορυφή του. Ο Γουστάβος Άιφελ επέτρεψε λόγω της περίστασης σε ορισμένες προσωπικότητες της εποχής να ανέβουν τους 3 ορόφους για να φτάσουν στη κορυφή. Πληροφορικά, οι ανελκυστήρες δεν λειτουργούσαν ακόμα. Η επιτροπή έπρεπε να ανέβει τους ορόφους με τα πόδια!

Μια γρήγορη αναδρομή στην ιστορία του πιο διάσημου και επισκέψιμου τουριστικού μνημείου:

Ο Γουστάβος Άιφελ και η εταιρεία του είναι γνωστοί για την κατασκευή της εσωτερικής δομής του Αγάλματος της Ελευθερίας, της οδογέφυρας Γκαραμπί και άλλων εντυπωσιακών τεχνικής φύσεως μνημείων. Ήθελαν να επιδείξουν την γαλλική τεχνογνωσία κατά την διάρκεια της παγκόσμιας έκθεσης του Παρισιού το 1889, κατά την οποία θα γιόρταζαν τα 100 χρόνια από την Γαλλική Επανάσταση.

Αυτός ο πύργος ήταν αποτέλεσμα έμπνευσης των συνεργατών του Γουστάβου Άιφελ: Μορίς Κεσλέν και Εμίλ Νουγκιέ. Παρά τα παράπονα των κατοίκων πριν από την κατασκευή, το κτήριο αυτό έχει σχεδιαστεί να είναι το επίκεντρο της έκθεσης, η μεγαλοπρεπής πύλη. Ανασχεδιασμένο από τον Στεφάν Σοβέστρ για να αποκτήσει περισσότερη αισθητική, το έργο κέρδισε το διαγωνισμό, που ξεκίνησε τότε ο υπουργός Εμπορίου και Βιομηχανίας, Εντουάρ Λοκρουά.

Χρειάστηκαν 2 χρόνια, 2 μήνες και 5 ημέρες για τους 250 εργαζόμενους, που εργάζονταν πολλές ώρες σε δύσκολες κλιματολογικές συνθήκες για να χτίσουν αυτή την εντυπωσιακή πύλη της Παγκόσμιας Έκθεσης. Για τα θεμέλια, στην αρχή, χρειάστηκε αρκετός χρόνος. Καθώς βρίσκονταν κοντά στο Σηκουάνα το έδαφος ήταν μαλακό. Ήταν απαραίτητο να σταθεροποιηθούν όλα αυτά προτού αρχίσει η κατασκευή. Τα θεμέλια βρίσκονται σε βάθος σχεδόν 35 μέτρων.

Μόλις σταθεροποιήθηκε η βάση, χιλιάδες τεμάχια κατασκευάστηκαν σχολαστικά κατά παραγγελία στις αποθήκες της εταιρείας Άιφελ στην περιοχή Λεβαλουά-Περρέ. Οι εργαζόμενοι τα ένωναν το ένα με το άλλο για να σηκώσουν τον πύργο. Σύμφωνα με το τεχνικό μητρώο, ζυγίζει περίπου 10.100 τόνους και αποτελείται από 18.038 μεταλλικά μέρη, που έχουν κατασκευαστεί από 2,5 εκατομμύρια πριτσίνια. Σε ύψος 312 μέτρων, ήταν το ψηλότερο μνημείο στον κόσμο για 41 χρόνια, μέχρι την κατασκευή του κτηρίου Κράισλερ της Νέας Υόρκης το 1930. Ακόμα και σήμερα, το τελευταίο επίπεδο είναι η υψηλότερη πλατφόρμα παρατήρησης, που είναι προσβάσιμη σε κοινό.

Με τα χρόνια, το μνημείο προσελκύει πολλούς επισκέπτες κατά τη διάρκεια της έκθεσης. Ο Γουστάβος Άιφελ είχε διαπραγματευτεί την παραχώρηση του Πύργου για 20 χρόνια μετά τη

διάσημη παγκόσμια έκθεση. Θα εγκαταστήσει εξ' άλλου το διαμέρισμά του στον τρίτο όροφο του Πύργου.

Εν τω μεταξύ, ασχολείται με την κερδοφορία του έργου του, για να καλύψει τα δάνεια, που έχει συνάψει για την κατασκευή του. Αν και η εταιρεία είναι κερδοφόρα χάρη στους επισκέπτες, τα εστιατόρια, τα καφέ και τα καταστήματα, που υπάρχουν στους διαφορετικούς ορόφους, η επισκεψιμότητα μειώνεται τρομερά.

Μετά από αυτή την περίοδο των 20 χρόνων, ο Άιφελ αγωνίζεται για να παραμείνει ο πύργος του ως έχει και να μην αποσυναρμολογηθεί. Απευθύνεται σε προσωπικότητες και επιστήμονες εκείνης της εποχής. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Πύργος του Άιφελ λειτούργησε ως «παιδική χαρά» για πολλούς επιστήμονες, κυρίως για την μελέτη γύρω από τη δύναμη των ανέμων, την μετεωρολογία και για πειράματα της μη κυβερνητικής οργάνωσης, Τηλεπικοινωνίες Χωρίς Σύνορα (Telecom Sans Frontiers).

Ακίνητο της πόλης του Παρισιού, βρίσκεται βόρεια του [Σαμπ ντε Μαρ](#), με θέα το [Τροκαντερό](#), κατά μήκος του Σηκουάνα, σε μια εξαιρετικά τουριστική περιοχή. Αυτό εξηγεί γιατί από την εγκαινίαση του εκτιμάται ότι το έχουν επισκεφθεί περισσότεροι από 300 εκατομμύρια επισκέπτες. Επίσης, είναι το πιο καλοπληρωμένο επισκέψιμο μνημείο στον κόσμο.

Σήμερα, η Εταιρεία Εκμετάλλευσης του Πύργου του Άιφελ εκμεταλλεύεται τη «Σιδηρά Κυρία» και τους 500 υπαλλήλους της. Καλωσορίζει τους επισκέπτες 365 ημέρες το χρόνο στους 3 ορόφους του.

Ο πρώτος όροφος του πύργου, 57 μέτρα πάνω από το έδαφος, είναι ο μεγαλύτερος. Στα 4.200 τετραγωνικά μέτρα του ορόφου υπάρχουν τραπέζια προσανατολισμού, απίστευτη θέα και το εστιατόριο με την ονομασία 58 Πύργος Άιφελ. Σε αυτό τον όροφο μπορούμε να θαυμάσουμε ότι απέμεινε από την αρχική σπειροειδή σκάλα, με την οποία μπορούσε κανείς να φτάσει στην κορυφή. Αυτή η σκάλα αφαιρέθηκε το 1986 μετά από ανακαινίσεις και 21 από τα 22 τεμάχια βγήκαν σε δημοπρασία.

Ο δεύτερος όροφος του πύργου φτάνει στα 115 μέτρα. Τα 1.650 τετραγωνικά του μέτρα επιτρέπουν στους επισκέπτες να σταθούν στο ύψος του Παρισιού. Πολλοί επισκέπτες προτιμούν

την προοπτική του δευτέρου ορόφου από εκείνη του τρίτου. Εκεί βρίσκεται και το περίφημο γκουρμέ εστιατόριο Ζουλ Βερν (Ιούλιος Βερν).

Ο τρίτος όροφος είναι ο μικρότερος στα 350 τετραγωνικά μέτρα. Είναι περίπου 276 μέτρα πάνω από το έδαφος. Ο μικρός χώρος αυτού μπορεί να φιλοξενήσει συγχρόνως 400 άτομα.

Για να ανέβει κάποιος στους ορόφους αυτού του μυθικού και συμβολικού μνημείου της πρωτεύουσας, είναι απαραίτητο να χρησιμοποιήσει έναν από τους δύο ανελκυστήρες που βρίσκονται στους ανατολικούς και δυτικούς πυλώνες. Εάν το επιτρέπει η φυσική σας κατάσταση, μπορείτε, επίσης, να επιλέξετε τις σκάλες του ανατολικού πυλώνα. Αλλά προσοχή, για να φτάσει κάποιος στον τελευταίο όροφο, θα χρειαζόταν να ανέβει 1.665 σκαλοπάτια. Γι' αυτό το λόγο, για λόγους ασφαλείας, ο τρίτος όροφος είναι προσβάσιμος μόνο με ανελκυστήρα. Η σκάλα προορίζεται μόνο για πιθανή εκκένωση.

Από το 1964 και το 1991, ο Πύργος του Άιφελ έχει συμπεριληφθεί αντίστοιχα στα γαλλικά ιστορικά μνημεία και στην παγκόσμια κληρονομιά της ΟΥΝΕΣΚΟ. Αρκεί να πούμε ότι αυτό το όμορφο και σπουδαίο έργο, το καθολικό σύμβολο του Παρισιού, η πύλη της Παγκόσμιας Έκθεσης του 1889, που υποτίθεται ότι δεν θα υπήρχε μετά από 20 χρόνια, ήρθε για να μείνει... προς απόλαυση εκατομμυρίων επισκεπτών, που σπεύδουν κάθε χρόνο να ανακαλύψουν και να έχουν όλο το Παρίσι στα πόδια τους!

### Βασιλική της Ιερής Καρδιάς

Η βασιλική της Ιερής Καρδιάς είναι ένα θρησκευτικό κτήριο, που βρίσκεται στην κορυφή του λόφου της Μονμάρτης στο 18<sup>ο</sup> γεωγραφικό διαμέρισμα του Παρισιού. Η βασιλική είναι το δεύτερο πιο επισκέψιμο μνημείο στη Γαλλία (10 εκατομμύρια επισκέπτες το χρόνο) μετά απ' τον καθεδρικό ναό της Παναγίας των Παρισίων.

Η βασιλική της Ιερής Καρδιάς βρίσκεται στο υψηλότερο σημείο του Παρισιού (130 μέτρα) στο λόφο της Μονμάρτης. Μπορεί κάποιος να φτάσει εκεί με τελεφερίκ ή ανεβαίνοντας τις μεγάλες σκάλες. Στους πρόποδες αυτής της πανέμορφης βασιλικής, το πανόραμα είναι μοναδικό και προσφέρει εκπληκτική θέα στις παλιές γειτονιές του Παρισιού.

Η βασιλική της Ιερής Καρδιάς, που χτίστηκε το 1873 με τη μορφή ελληνικού σταυρού, έχει τέσσερις τρούλους και κεντρικό θόλο ύψους 83 μέτρων, ο οποίος περιέχει μία από τις μεγαλύτερες καμπάνες του κόσμου: τη Σαβογιάρντ.

Η κατασκευή της βασιλικής της Ιερής Καρδιάς, που ονομάζεται «εθνικός όρκος» διατάχθηκε από την Εθνοσυνέλευση για να αποδώσει φόρο τιμής στους Γάλλους, που χάθηκαν στον πόλεμο του 1871.

Η επιλογή του αρχιτέκτονα έγινε με διαγωνισμό και ο Πωλ Αμπαντί επιλέχθηκε για την δημιουργία της βασιλικής σε ρωμαϊκό-βυζαντινό αρχιτεκτονικό ύφος.

Ένας τόπος συνάντησης για τους ερωτευμένους και τους τουρίστες, η περιοχή της βασιλικής της Ιερής Καρδιάς φιλοξενεί, επίσης, πολλά κινηματογραφικά γυρίσματα, συμπεριλαμβανομένης της διάσημης ταινίας «Αμελί». Σε αυτή την υπέροχη ταινία, μπορούμε να διακρίνουμε την αυθεντική γοητεία και το «πνεύμα του χωριού» αυτής της περιοχής.

Η πολύ τουριστική περιοχή της Μονμάρτης και της βασιλικής της Ιερής Καρδιάς παραμένουν το έμβλημα του Παρισιού.

### Το μουσείο του Λούβρου και η πυραμίδα του

Το Λούβρο, πρώην βασιλικό παλάτι και το πιο επισκέψιμο μουσείο στον κόσμο, βρίσκεται σε μία από τις πιο ευυπόληπτες συνοικίες της γαλλικής πρωτεύουσας, στο 1<sup>ο</sup> γεωγραφικό διαμέρισμα μεταξύ της οδού ντε Ριβολί και της αποβάθρας Φρανσουά Μιτεράν.

Το οχυρό κάστρο του 12<sup>ου</sup> αι. του οποίου το εξωτερικό τείχος περιβάλλει και προστατεύει την πόλη, έχει υποστεί πολλές μεταβολές με την πάροδο του χρόνου. Προτού μετατραπεί σε μουσείο το 1793, φιλοξένησε τον Φραγκίσκο Α΄ και τον Λουδοβίκο ΙΔ΄.

Σήμερα, αυτό το μουσείο, αφιερωμένο καθολικά στην περίοδο του Μεσαίωνα έως το 1848, διαιρείται σε οκτώ τμήματα: πίνακες ζωγραφικής, γλυπτά, αρχαιότητες της Ανατολής, ελληνικές, ετρουσκικές, αιγυπτιακές και ρωμαϊκές, έργα τέχνης, Ισλαμική τέχνη και γραφικές τέχνες. 35.000 έργα, δηλαδή, κατανεμημένα σε 72.700 τ. μ., χωρίς να υπολογιστούν τα 300.000 έργα, στα οποία οι επισκέπτες δεν έχουν πρόσβαση. Στο Λούβρο εκτίθενται παγκοσμίου φήμης

έργα, όπως η Μόνα Λίζα του Λεονάρντο ντα Βίντσι, η Αφροδίτη της Μήλου και ο Κώδικας του Χαμουραμπί.

Το μεγαλύτερο μουσείο του κόσμου

Το μουσείο είναι, επίσης, γνωστό για τη μεγάλη πυραμίδα του φτιαγμένη από γυαλί και χάλυβα, ύψους 21 μέτρων, που χτίστηκε στην αυλή του Ναπολέοντα το 1983 κατόπιν αιτήματος του Φρανσουά Μιτεράν. Συνοδεύεται από τρεις μικρές πυραμίδες και μια ανεστραμμένη πυραμίδα, που βρίσκεται κάτω από το, επίσης, πολύ διάσημο καρουζέλ.

Κατά την επίσκεψη στο Λούβρο χρειάζεται λίγη υπομονή, αφού έχει κατά μέσο όρο μιάμιση ώρα αναμονής, είτε στην είσοδο του καρουζέλ είτε στις πυραμίδας.

### Πλατεία της Βαστίλης και η Στήλη του Ιουλίου

Η Πλατεία της Βαστίλης, σημαντικό σύμβολο της Γαλλικής Επανάστασης, κατέχει σημαντική θέση στην ιστορία της Γαλλίας.

Μόλις το 1803, δημιουργήθηκε η πλατεία στο σημείο του πρώην Φρουρίου της Βαστίλης. Το φρούριο, φυλακή του κράτους, σύμβολο της μοναρχίας και της τυραννίας κατά την εποχή του Ρισελιέ, καταστράφηκε στις 14 Ιουλίου 1789. Πριν από την καταστροφή του, η Βαστίλη ήταν φυλακή για τους προσωπικούς εχθρούς του βασιλιά, που ήταν συχνά διάσημοι άνθρωποι όπως οι Βολταίρος, Φουκέ και Σαντ. Η κατάληψη της Βαστίλης θεωρείται η πρώτη πράξη της Γαλλικής Επανάστασης. Η πλατεία είναι από τότε ένα μέρος, που συμβολίζει την ελευθερία.

Στο κέντρο της πλατείας υπάρχει η στήλη του Ιουλίου, ύψους 46,3 μέτρων. Την κορυφή της στολίζει ένα επίχρυσο χάλκινο άγαλμα, που συμβολίζει «το πνεύμα της ελευθερίας». Η στήλη εγκαινιάστηκε το 1840 για τον εορτασμό της ανατροπής της μοναρχίας του Καρόλου Ι΄.

Από την Επανάσταση, η πλατεία αυτή, είναι χώρος συγκέντρωσης, εκδηλώσεων κοινωνικών, πολιτικών, πανηγυριών, παραστάσεων, συναυλιών, αγορών... Το βράδυ, είναι, επίσης, πολύ δημοφιλής στους νέους Παριζιάνους, που έρχονται να απολαύσουν τα διάφορα καφέ, εστιατόρια, νυχτερινά κέντρα, κινηματογράφους και κάθε είδους διασκέδαση.

## Γέφυρα των Τεχνών

Η Γέφυρα των Τεχνών είναι μια διάσημη γέφυρα, που διασχίζει το Σηκουάνα, ανάμεσα στο Ινστιτούτο της Γαλλίας και την αυλή του [Δούβρου](#). Πρόκειται για ένα τεχνούργημα από χυτοσίδηρο με επτά καμάρες. Το μνημείο, που μπορεί κανείς να δει σήμερα, χτίστηκε μεταξύ του 1981 και 1984 αλλά είναι ένα αντίγραφο της παλιάς γέφυρας, που υπέστη ζημιές από τις συγκρούσεις πλοίων και τους βομβαρδισμούς των δύο παγκόσμιων πολέμων.

Το πρώτο τεχνούργημα ήταν, επίσης, φτιαγμένο από χυτοσίδηρο και ήταν η πρώτη μεταλλική γέφυρα της πόλης, που ολοκληρώθηκε το 1804. Τροποποιήθηκε για πρώτη φορά το 1852, όταν διευρύνθηκε η αποβάθρα του Κόντι· άλλαξαν δύο καμάρες για να δημιουργήσουν μόνο μία. Στη συνέχεια, ανακατασκευάστηκε πλήρως, αυτή τη φορά με επτά καμάρες (στην θέση των προηγούμενων εννιά) αλλά με την ίδια αρχιτεκτονική.

Σήμερα, είναι ένα σημείο συνάντησης για τους λάτρεις της τέχνης καθώς συχνά πραγματοποιούνται εκθέσεις και οι ζωγράφοι εγκαθίστανται εκεί κατά τη διάρκεια της ημέρας. Μπορεί, επίσης, κάποιος να δει ένα μεγάλο αριθμό λουκέτων, που συνδέονται με τη δομή της γέφυρας. Πρόκειται για λουκέτα αγάπης, που τα ζευγάρια αφήνουν εκεί για να σφραγίσουν την αγάπη τους.

## Πλατεία Βαντόμ και η στήλη της

Η Πλατεία Βαντόμ, η οποία βρίσκεται στο 1<sup>ο</sup> γεωγραφικό διαμέρισμα του Παρισιού, κοντά στον [κήπο του Κεραμικού](#), είναι ένα από τα πιο κομψά μέρη, που μπορεί κάποιος να δει κατά την διάρκεια μιας επίσκεψης στην Γαλλία. Είναι συνδεδεμένη με μια πολυτάραχη ιστορία και εκεί μπορεί κάποιος να επισκεφθεί τα κοσμηματοπωλεία των πολυτελών και μοναδικών ξενοδοχείων, που την περιβάλλουν.

Την Πλατεία Βαντόμ, την οποία εμπνεύστηκε ο Λουδοβίκος ΙΔ΄ για να διοργανώνει εκεί τις βασιλικές εκδηλώσεις και δημιούργησε ο Ζιλ Αρντουέν Μανσάρ - αρχιτέκτονας του [παλατιού των Βερσαλλιών](#) – επέλεξαν ανά πάσα στιγμή διάφοροι πλούσιοι ευγενείς για να

εγκαθιδρύσουν εκεί την κατοικία ή το εμπόριο τους. Ήταν, επίσης, η σκηνή σημαντικών πολιτικών γεγονότων, όπως η Γαλλική Επανάσταση, της οποίας η προσωρινή κυβέρνηση εγκαταστάθηκε εκεί και κατέστρεψε το έφιππο άγαλμα του βασιλιά Ήλιου, που βρισκόταν στο κέντρο της.

Λίγα χρόνια αργότερα, το 1810, η στήλη Βαντόμ ύψους 44 μέτρων, η οποία εξακολουθεί μέχρι σήμερα να βρίσκεται στο κέντρο της οκταγωνικής πλατείας, παρά την ταραχώδη ιστορία της, κατασκευάστηκε από τον Ναπολέοντα και καταστράφηκε από 1200 κανόνια των εχθρικών δυνάμεων. Από την στιγμή που τελείωσαν τα πολιτικά πάθη, πολυτελή κοσμηματοπωλεία κατακλύζουν την πλατεία και την διάσημη λεωφόρο της Ειρήνης, που οδηγεί σ' αυτήν.

Η ΟΥΝΕΣΚΟ ταξινομεί ως παγκόσμια κληρονομιά τις περισσότερες από τις προσόψεις, που κοσμούν αυτή την πλατεία καθώς αντιπροσωπεύουν την παριζιάνικη κλασική αρχιτεκτονική και αξίζει μια επίσκεψη μόνο γι' αυτές. Η Πλατεία Βαντόμ είναι παγκοσμίως γνωστή ως ένα από τα πιο πολυτελή μέρη, καθώς εκεί βρίσκεται το διάσημο παλάτι λε Ριτζ καθώς και εμπορικά καταστήματα όπως Σανέλ, Καρτιέ ή Σομέτ Ιντερνασιονάλ.

Αυτό το μέρος, ανοιχτό μέρα-νύχτα, επιβάλλεται να το δουν οι λάτρεις της γαλλικής πολυτέλειας.

### Πάνθεον

Το Πάνθεον είναι ένα μνημείο του Παρισιού, όπου τιμώνται γαλλικές προσωπικότητες και θυμίζει σημαντικά γεγονότα της ιστορίας της Γαλλίας. Ήταν, αρχικά, μια εκκλησία αφιερωμένη στην Αγία Γενεβιέβη. Θα αλλάξει εντελώς τον 18<sup>ο</sup> αι. για να γίνει ένα κοσμικό μέρος.

Εκείνη την εποχή, όμως, η εκκλησία δεν ήταν πραγματικά αφιερωμένη σε κάποιον άγιο. Αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους ο Εμμανουέλ Παστορέ, πολιτικός, πρότεινε τη μετατροπή αυτού του κτηρίου σε νεκρόπολη. Όμως, η παράδοση απόδοσης τιμών στους σημαντικούς άνδρες ενός έθνους από ένα πάνθεον έχει επιρροές από τον αιγυπτιακό λαό, που μιμούνταν οι Έλληνες.

Σήμερα, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας αποφασίζει να χορηγήσει αυτό το προνόμιο. Μπορεί να απορριφθεί από την οικογένεια του νεκρού (οι συγγενείς του Αλμπέρ Καμύ ή του Σαρλ Πεγκί, για παράδειγμα, διαφώνησαν). Οι άνθρωποι είναι θαμμένοι σε τάφους ή σε τεφροδόχους. Αξίζει να σημειωθεί ότι στο Πάνθεον υπάρχει μόνο μία γυναίκα: η Μαρί Κιουρί, επιστήμονας, που πέθανε το 1934.

### Όπερα Γκαρνιέ

Στην καρδιά του 9<sup>ου</sup> γεωγραφικού διαμερίσματος του Παρισιού, στο τέλος της Λεωφόρου της Όπερας, η Όπερα Γκαρνιέ είναι ένα από τα σημαντικότερα σημεία της πολιτιστικής ιστορίας της Γαλλίας. Ονομάζεται, επίσης, Παλάτι Γκαρνιέ, από το όνομα του δημιουργού του, του αρχιτέκτονα Σαρλ Γκαρνιέ. Παρόλο που μοιράζεται τον τίτλο της Όπερας του Παρισιού με την Όπερα της Βασιλίας, εξακολουθεί να έχει μεγάλη δημοτικότητα ως ένα από τα μεγαλύτερα εθνικά ιστορικά μνημεία.

Στις 15 Ιανουαρίου 1858, ο Ναπολέοντας Γ΄ αποφάσισε να ξεκινήσει την κατασκευή του μέρους, που θα γινόταν ο νέος τόπος συνάντησης της ανώτατης εθνικής μεγαλοαστικής τάξης. Όπως στις σημερινές προσφορές, οργανώθηκε ένας μεγάλος διαγωνισμός για να βρεθεί ο αρχιτέκτονας του μέρους, που θα γινόταν η εθνική Ακαδημία μουσικής και χορού και αυτός είναι ο Σαρλ Γκαρνιέ, που κερδίζει προς έκπληξη όλων. Πρέπει να σημειωθεί ότι ανταγωνίζεται 171 υποψηφίους, συμπεριλαμβανομένων των μεγάλων ονομάτων των βασιλικών κύκλων, που είναι οι Βιολέ-λε Ντυκ, Ρωώ ντε Φλερί και ο διάσημος Ζορζ Εζέν Οσμάν. Αλλά η προσφορά του εντυπωσίασε την κριτική επιτροπή, που του έδωσε το έργο ομόφωνα. Οι εργασίες άρχισαν το 1861 και έληξαν στις 5 Ιανουαρίου 1873, που πραγματοποιήθηκε μια μεγάλη τελετή εγκαινίων. Εκτός από μια έντονη αντιπαράθεση για το έργο του Μαρκ Σαγκάλ σχετικά με την οροφή της μεγάλης αίθουσας, η πορεία της Όπερας Γκαρνιέ είναι συνδεδεμένη με τεράστια επιτυχία.

Σήμερα, το Παλάτι Γκαρνιέ με τα επίχρυσα στοιχεία του παραμένει ένα από τα πιο επισκένια ιστορικά μνημεία και ένα από τα πιο ισχυρά σύμβολα του πολιτισμού.

## Πανεπιστήμιο Σορβόνης - Παρίσι

Η Σορβόνη ... γαλλικό πανεπιστήμιο με θρυλικό παρελθόν. Στην καρδιά του Παρισιού, λίγα βήματα από το [Πάνθεον](#), πήρε το όνομά του από τον θεολόγο Ρομπέρ ντε Σορμπόν, ιδρυτή του κολεγίου της Σορβόνης το 1253. Εκείνη την εποχή τα μαθήματα στο σχολείο αυτό κινούνταν γύρω από τη θεολογία και ήταν αφιερωμένα στους φτωχούς μαθητές.

Όμως, το φημισμένο αυτό πανεπιστήμιο αναπτύχθηκε γρήγορα. Μεταξύ των γνωστών φοιτητών, που έχουν περάσει από αυτό το πανεπιστήμιο βρίσκονται οι Ονορέ ντε Μπαλζάκ, Σιμόν ντε Μποβουάρ, Ζαν-Λυκ Γκοντάρ, Βενέδικτος ΙΣΤ΄, Έρασμος, Πιερ και Μαρί Κιουρί, Ζαν-Πωλ Σαρτρ...

Με τα χρόνια, η Σορβόνη έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της Γαλλίας. Για παράδειγμα, το πρώτο τυπογραφείο στη Γαλλία δημιουργήθηκε σε αυτές τις εγκαταστάσεις το 1470.

Πληροφορικά, ο Καρδινάλιος Ρισελιέ ήταν εκεί διευθυντής το 1622, και ο Πιερ ντε Κουμπερτέν ίδρυσε τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ) το 1894 με σκοπό να δημιουργηθούν οι Σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Όμως, η Σορβόνη είναι περισσότερο γνωστή για τον ρόλο, που έπαιξε ως αρχηγείο των μαθητών στην ταραχώδη περίοδο του Μάη του '68. Οι πρώτες διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν ύστερα από παρέμβαση της αστυνομίας στο προαύλιο της Σορβόνης. Η συνέχεια των γεγονότων έχει μείνει στην ιστορία ...

## Πλατεία Κονκόρντ

Η Πλατεία Κονκόρντ σηματοδοτεί την αρχή της [Λεωφόρου των Ηλυσίων Πεδίων](#). Ανακαινίστηκε τον 18<sup>ο</sup> αι. με κλασικό στυλ. Τα στοιχεία, που την διακοσμούσαν, άλλαξαν με το πέρασμα των χρόνων. Σήμερα, μπορεί κανείς να δει έναν οβελίσκο και ένα σιντριβάνι, σχεδιασμένα από τον Ζακ Ιτόρφ.

Παλαιότερα, η πλατεία ονομαζόταν Λουδοβίκου του ΙΕ΄, καθώς εκεί βρισκόταν ένα έφιππο άγαλμά του. Κατά τη διάρκεια της Επανάστασης, μετονομάστηκε σε «Πλατεία Επανάστασης». Εκεί τοποθετήθηκε η γκιλοτίνα, όπου μεταξύ άλλων εκτελέστηκαν ο Λουδοβίκος ΙΣΤ΄ και η Μαρία Αντουανέτα.

Στη συνέχεια, οι ηγέτες δίσταζαν για το πώς πρέπει να ανακαινιστεί η πλατεία. Σκεφτήκαν να χτίσουν ένα άγαλμα του Καρλομάγνου, ύστερα ένα μνημείο στην μνήμη του Λουδοβίκου ΙΣΤ΄. Τελικά, τοποθέτησαν ένα οβελίσκο, που δόθηκε ως δώρο από το βασιλιά της Αιγύπτου το 1831. Ο βασιλιάς Λουδοβίκος-Φίλιππος πήρε την απόφαση και ανακοίνωσε ότι «δεν πρέπει να θυμίζει κανένα πολιτικό γεγονός». Ο αρχιτέκτονας Ζακ-Ινιάς Ιτόρφ θα την περιβάλει με δύο μεγάλα σιντριβάνια, εκείνο των «θαλασσών» και εκείνο των «ποταμών».

### Σαμπ ντε Μαρ με θέα από ψηλά

Το Σαμπ ντε Μαρ είναι ένα δημόσιο πάρκο, που συνορεύει με τον Πύργο του Άιφελ από τη μία πλευρά και την στρατιωτική σχολή από την άλλη. Πολλές εκδηλώσεις λαμβάνουν χώρα εκεί κατά τη διάρκεια του έτους όπως συναυλίες δημοφιλών αστέρων, εκθέσεις, πυροτεχνήματα κατά τον εορτασμό της εθνικής γιορτής...

Παρόλο που είναι δύσκολο σήμερα να το πιστέψει κάποιος, πριν από τον 18<sup>ο</sup> αι., το σημείο αυτό ήταν μέρος της υπαίθρου, που περιέβαλε το Παρίσι. Εκεί καλλιεργούσαν λαχανικά. Το 1765, χτίστηκε εκεί μια στρατιωτική σχολή (υπάρχει ακόμη και σήμερα), που σχεδιάστηκε από τον αρχιτέκτονα Γκάμπριελ. Η πεδιάδα μετατράπηκε, έπειτα, σε μέρος παρέλασης για τους μαθητές. Το έδαφος διαμορφώθηκε και εκεί δημιουργήθηκαν δρομάκια με φτελιές. Το πάρκο περιβάλλεται από ένα αυλάκι και κλείνει με μια πύλη.

Κατά τη διάρκεια της Επανάστασης, γιορτάστηκε η εορτή της ομοσπονδίας (14 Ιουλίου 1790) στο Σαμπ ντε Μαρ. Ο βασιλιάς Λουδοβίκος ΙΣΤ΄ δέχθηκε το σύνταγμα μπροστά σε μια συνέλευση 300.000 ανθρώπων. Αλλά εδώ είναι, επίσης, το μέρος, που έγινε μια γνωστή ανταλλαγή πυροβολισμών στις 17 Ιουλίου 1791. Καθώς ένα πλήθος υπέγραφε μια αναφορά για να απαιτήσει το τέλος της μοναρχίας, ο δήμαρχος του Παρισιού επέβαλλε στρατιωτικό νόμο δίνοντας την εντολή στους στρατιώτες να πυροβολήσουν όσους ήταν παρόντες.

Πολύ πιο ήσυχο σήμερα, το Σαμπ ντε Μαρ, είναι ένας χώρος χαλάρωσης, που μπορούν να απολαύσουν οι τουρίστες και οι Παριζιάνοι. Πράγματι, είναι αναμφισβήτητα μία από τις πιο όμορφες μεριές για να θαυμάσετε τον διάσημο Πύργου του Άιφελ κάνοντας ένα πικ-νικ ή ένα διάλειμμα στο γκαζόν ή τα παγκάκια, που υπάρχουν εκεί.

### Εθνικό μουσείο φυσικής ιστορίας

Το κέντρο των Μουσείων Φυσικής Ιστορίας της Γαλλίας, το Εθνικό Μουσείο Φυσικής Ιστορίας βρίσκεται στο Παρίσι. Είναι ένα μουσείο αφιερωμένο στις φυσικές επιστήμες στο οποίο υπάρχουν κλάδοι όπως η παλαιοντολογία, η βοτανική, η γεωλογία, η οικολογία ή ακόμη και η ζωολογία...

Το μουσείο διαθέτει έναν εντυπωσιακό αριθμό μετεωριτών, εντόμων, ορυκτών, ανθρώπινων κρανίων, ερπετών, προϊστορικών αντικειμένων κλπ., που αποτελούν τη συλλογή του μουσείου. Η συλλογή αυτή είναι από τις μεγαλύτερες και πλουσιότερες του κόσμου. Το μουσείο περιλαμβάνει πολλές συλλογές: το βοτανικό κήπο, την μεγάλη συλλογή της εξέλιξης, την συλλογή ορυκτολογίας και γεωλογίας, της συγκριτικής ανατομίας και παλαιοντολογίας και το ζωολογικό κήπο.

Μεταξύ 1635 και 1793, το μουσείο ήταν βασιλικός κήπος φαρμακευτικών φυτών. Τα φυτά του κήπου ήταν κατάλληλα για θεραπείες, εξάλλου χρησιμοποιούνταν από τους γιατρούς για φαρμακευτικούς σκοπούς.

Το μουσείο έγινε οικονομικά ανεξάρτητο το 1907. Στη συνέχεια, επεκτάθηκε έξω από το Παρίσι δημιουργώντας εργαστήρια (βοτανικά και θαλάσσια, ζωολογικούς κήπους...) σε ολόκληρη τη Γαλλία. Το 1948, το Μουσείο δημιούργησε τη Διεθνή Ένωση για τη Διατήρηση του Φυσικού Περιβάλλοντος.

Κατά τη διάρκεια του 20<sup>ου</sup> αι., το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας επεκτάθηκε και έχουν προστεθεί συλλογές όπως η υπόγεια στοά με ζώα ή η Μεγάλη Συλλογή της Εξέλιξης.

## Αψίδα του Θριάμβου

Η Αψίδα του Θριάμβου βρίσκεται στο 8<sup>ο</sup> γεωγραφικό διαμέρισμα του Παρισιού, στην πλατεία Σαρλ ντε Γκωλ (πλας ντε λ' Ετουάλ), στο τέλος των [Ηλυσίων Πεδίων](#). Οι διαστάσεις της έχουν ως εξής: 55 μέτρα ύψος, 45 μέτρα πλάτος και 22 μέτρα βάθος. Καθώς χτίστηκε για να μαρτυρά τις νίκες του γαλλικού στρατού, είναι σήμερα, συγχρόνως, ένα από τα σύμβολα του Παρισιού και φύλακας της μνήμης των στρατιωτών, που έπεσαν στον πόλεμο.

Η Αψίδα του Θριάμβου, που χτίστηκε με πρωτοβουλία του Ναπολέοντα μεταξύ του 1806 και του 1836, δεσπόζει στον ιστορικό παρισινό άξονα (ή βασιλική οδό), που συνδέει σε ευθεία γραμμή την περιοχή Λα Ντεφανς με το [Λούβρο](#). Ο Ναπολέων απευθύνθηκε στους αρχιτέκτονες Σαλγκρέν και Ρέμον αλλά μόνο ο πρώτος κατέληξε να εργάζεται αποκλειστικά πάνω στο έργο. Το 1810, ξεκίνησε η οικοδόμηση αλλά δεν ήταν αρκετά σύμφωνη με την αισθητική των ηγετών. Με ευκαιρία τον γάμο της Αρχιδούκισσας Μαρί-Λουίζ, ο Ναπολέοντας αποφασίζει να αναπαράξει ένα αντίγραφο από ξύλο και πανί σε πραγματικό μέγεθος ώστε να μην φανεί η καθυστέρηση. Και το πιο σημαντικό είναι ότι, το 1812, μετά τη μεγάλη ήττα του Ναπολέοντα στη Ρωσία, το έργο απλώς εγκαταλείφθηκε. Έπρεπε να φτάσει το 1832, ώστε ο Λουδοβίκος-Φίλιππος να ξεκινήσει εκ νέου την οικοδόμηση της Αψίδας του Θριάμβου. Έτσι, το κτήριο εγκαινιάζεται τον Ιούλιο του 1836.

Με ύψος πενήντα μέτρων, είναι η μεγαλύτερη αψίδα στον κόσμο. Η αρχιτεκτονική της είναι εμπνευσμένη από κλασικά μνημεία. Πρέπει να ανεβείτε 284 βήματα για να αποκτήσετε πρόσβαση σ' έναν πανοραμικό αίθριο χώρο, που προσφέρει θέα 360° του Παρισιού. Η Αψίδα στεγάζει ένα λιγότερο γνωστό μουσείο, στο οποίο υπάρχουν διάφορα εκθέματα (φωτογραφίες, έγγραφα, μακέτες, σχέδια, κ.λπ.) τα οποία μαρτυρούν τις σημαντικότερες στιγμές της ιστορίας του: την κατασκευή του, το μνημόσυνο του Βίκτωρος Ουγκώ της 29ης Μαΐου του 1885, την παρέλαση της νίκης της 14ης Ιουλίου του 1919 ή, για παράδειγμα, την άφιξη της σορού του άγνωστου στρατιώτη στις 28 Ιανουαρίου του 1921. Ο τάφος του Άγνωστου Στρατιώτη βρίσκεται κάτω από την κύρια Αψίδα. Η φλόγα, που άναψε στις 11 Νοεμβρίου του 1923 από τον υπουργό Πολέμου εκείνης της εποχής, Αντρέ Μαζινό, για να παραμείνει ζωντανή η μνήμη των στρατιωτών, που έχασαν τη ζωή τους για τη [Γαλλία](#), δεν έχει σβήσει από τότε. Κάθε απόγευμα στις 18:30, μια δημόσια τελετή αναζωπύρωσης λαμβάνει χώρα κάτω από την Αψίδα του Θριάμβου.

## Πρωτότυπο

Les monuments de Paris font partie des plus visites au monde : la ville Lumière ou celle des amoureux attire en effet des millions de visiteurs chaque année. La capitale française se laisse sans cesse découvrir et redécouvrir au fil des balades le long de la Seine ou des rues historiques.

### Cathédrale Notre Dame de Paris

Cathédrale de l'archidiocèse de Paris, Notre-Dame de Paris est l'édifice religieux le plus touristique de France. Situé en plein cœur de l'île de la Cité, elle se trouve dans le centre historique de la ville.

C'est au 12e siècle, précisément en 1163 que sa construction débute. L'histoire retient que c'est le Pape Alexandre III, réfugié à Sens, qui pose la première pierre sous le regard du roi Louis VII. La Cathédrale à l'architecture gothique sera construite en 4 grandes étapes qui iront du XIIème au XVIIIème siècle.

Durant toute son histoire, Notre Dame (appellation courte donnée par les Parisiens) voit des grands moments de l'histoire se dérouler dans ses murs. Du mariage de Marguerite de Valois et Henri de Navarre (Henri IV) en 1572 aux funérailles des grands Hommes de la Nation (Barrès, Foch, Joffre, Poincaré, Leclerc de Hauteclocque, De Lattre de Tassigny, Claudel ou encore Juin) en passant par le sacre de Napoléon Bonaparte en 1804 et le mariage de Napoléon III en 1853... de belles cérémonies pour des personnalités emblématiques de l'histoire de France.

Notre Dame est également passée dans la culture grâce notamment à Victor Hugo. Son roman "le Bossu de Notre Dame" est mondialement connu. Mais l'histoire d'Esméralda et Quasimodo a également été portée à l'écran dans un dessin animé par Disney et sur scène avec la comédie musicale "Notre Dame de Paris" de Richard Cocciante et Luc Plamondon.

Même si elle n'est pas la plus grande de [France](#), la Cathédrale Notre Dame de Paris est un monument architectural très imposant dont les caractéristiques majeures sont : 130 mètres de

long, 48 mètres de largeur, 69 mètre de haut pour les tours et 96 mètres pour la flèche. Composée de 10 travées pour la Nef et 5 pour le chœur, son intérieur est tout aussi majestueux avec une hauteur sous toit de 43 mètres.

Aujourd'hui, Notre-Dame et son parvis sont visités par des millions de touristes qui lui reconnaissent une place majeure dans l'histoire de la France. Elle se visite dans sa quasi-totalité même si l'attente est souvent très longue compte tenu de l'intérêt qu'elle suscite chez les touristes.

### Tour Eiffel

Imaginée et construite par Gustave Eiffel (dont elle tire son nom) et ses collaborateurs, la Tour Eiffel est l'un des monuments, si ce n'est LE monument, le plus connu de Paris. Nommée à l'origine "Tour de 300 mètres", elle mesure exactement 357,50 mètres, antennes comprises.

Car si elle a été construite dans le 7<sup>e</sup> arrondissement, à l'occasion de l'exposition universelle de Paris en 1900, elle est aujourd'hui le principal relais pour la transmission du flux de télévision et de radio pour la capitale. La Tour Eiffel fut inaugurée le 31 mars 1889 par la pose d'un drapeau à son sommet. Gustave Eiffel avait pour l'occasion permis à quelques personnalités de l'époque de grimper les 3 étages afin d'atteindre le sommet. Pour la petite histoire, les ascenseurs ne fonctionnaient pas encore à ce moment. La délégation a dû gravir les étages à pied !

Petit retour sur l'histoire de ce monument touristique des plus connus et visités : Gustave Eiffel et sa société sont reconnus pour avoir construit la structure interne de la [Statue de la Liberté](#), le viaduc de Garabit et d'autres monuments impressionnants de technicité. Ils souhaitaient démontrer le savoir-faire technique français lors de l'Exposition universelle de Paris de 1889, prévue pour célébrer le centenaire de la Révolution française. Cette tour fut imaginée par les collaborateurs de Gustave Eiffel : Maurice Kœchlin et Émile Nouguier. Malgré les plaintes des riverains avant la construction, cet édifice est conçu pour être le clou de l'Exposition, la porte d'entrée majestueuse. Redessiné par Stephen Sauvestre pour la rendre plus esthétique, le projet remporte le un concours lancé par le ministre du Commerce et de l'Industrie d'alors, Edouard Lockroy.

Il aura fallu 2 ans, 2 mois et 5 jours aux 250 ouvriers travaillant de longues heures dans des conditions climatiques difficiles, pour que cette porte impressionnante de l'Exposition Universelle soit construite. Les fondations ont d'abord pris un long moment. La proximité avec la Seine rendait le sol meuble. Il fallait stabiliser tout cela avant de monter. Les fondations descendent à près de 35 mètres de profondeur.

Une fois la base stable, les milliers de pièces étaient minutieusement construites sur-mesure dans les entrepôts de la compagnie Eiffel à Levallois-Perret. Les ouvriers les assemblaient au fur et à mesure les unes aux autres pour faire monter la tour.

Dans un registre technique, elle pèse à peu près 10 100 tonnes et elle est composée de 18 038 pièces métalliques fixées par 2,5 millions de rivets.

Avec ses 312 mètres de haut à l'origine, elle fut le monument le plus haut du monde à sa construction et cela pendant 41 ans, jusqu'à la construction du [Chrysler Building](#) de [New York](#) en 1930.

Aujourd'hui encore, le dernier niveau est la plus haute plateforme d'observation accessible au public.

Au fil des années, le monument attire de très nombreux visiteurs le temps de l'Exposition. Gustave Eiffel avait négocié la concession de la tour pendant 20 ans après la célèbre Exposition Universelle. Il installera d'ailleurs son appartement au troisième étage de la Tour. Pendant ce temps, il travaille à la rentabilité de son œuvre, pour combler les prêts qu'il a contracté pour la construction. Si l'entreprise est rentable grâce aux visiteurs, aux restaurants, cafés et boutiques installées aux différents étages, la fréquentation baisse inexorablement. Après cette période de 20 ans, Eiffel se bat pour que sa tour reste debout et ne soit pas démontée. Il fait appel à des personnalités de l'époque et des scientifiques. Il faut dire que la Tour Eiffel a servi de terrain de jeu à de nombreux scientifiques notamment pour des travaux autour de la force des vents, des études météorologiques et des expériences pour la TSF.

Propriété de la ville de Paris, elle est située au nord du [Champ-de-Mars](#), face au [Trocadéro](#), en bordure de la Seine, dans un quartier extrêmement touristique. Ceci explique que depuis son

ouverture, on estime qu'elle a reçu plus de 300 millions de visiteurs. Il s'agit d'ailleurs du monument payant le plus visité au monde.

La Dame de Fer est aujourd'hui exploitée par la Société d'Exploitation de la Tour Eiffel et ses 500 employés. Elle accueille ses visiteurs 365 jours par an sur ses 3 étages. Le premier étage de la tour, à 57 mètres au dessus du sol est le plus large. Sur ses 4200 mètres carrés, il dispose de tables d'orientation, de longues vues et le restaurant 58 Tour Eiffel. C'est à cet étage que l'on pourra admirer un reste de l'escalier en colimaçon d'origine qui permettait d'atteindre le sommet. Cet escalier fut supprimé en 1986 suite à des rénovations. 21 des 22 morceaux furent vendus aux enchères.

Le deuxième étage de la tour culmine à 115 mètres. Ses 1650 mètres carrés permettent déjà aux visiteurs de prendre de la hauteur sur Paris. Nombreux sont les visiteurs à préférer la perspective du 2ème étage à celle du 3e. C'est ici que l'on retrouve le fameux restaurant gastronomique Jules Verne.

Le 3ème étage lui est le plus resserré avec ses 350 mètres carrés. Il se trouve à environ 276 mètres du sol. L'espace fermé de cet étage permet d'accueillir simultanément 400 personnes.

Pour rejoindre les étages de ce monument mythique et symbolique de la capitale, il faut emprunter l'un des 2 ascenseurs situés dans les piliers est et ouest. Si votre condition physique le permet, vous pouvez également opter pour les escaliers du pilier est. Mais attention, pour atteindre le dernier étage, il faudrait grimper 1 665 marches. Cela dit, pour des raisons de sécurité, le 3ème étage n'est accessible que par ascenseur. L'escalier étant réservé à une éventuelle évacuation.

Depuis 1964 et 1991, la Tour Eiffel est inscrite respectivement aux monuments historiques français et au patrimoine mondial de l'UNESCO. Autant dire que cette belle et grande œuvre, ce symbole universel de Paris, cette porte de l'Exposition Universelle de 1889 censée disparaître au bout de 20 ans, est là pour rester... pour le plus grand bonheur des millions de visiteurs qui s'y pressent chaque année pour découvrir et mettre Paris à leurs pieds !

## Sacré Cœur

La basilique du Sacré Cœur est un édifice religieux, situé au sommet de la colline de Montmartre dans le 18ème arrondissement de Paris. La basilique est le 2ème monument le plus visité de France (10 millions de visiteurs par an) après la cathédrale [Notre Dame de Paris](#).

Le Sacré Cœur se situe au point culminant de Paris (130 mètres) sur la butte de Montmartre. On peut y accéder par un funiculaire ou en empruntant les larges escaliers. Au pied de cette belle basilique, le panorama est unique et propose une vue imprenable sur les vieux quartiers de Paris.

Le Sacré Cœur construit en 1873 en forme de croix grecque, dispose de 4 coupoles et d'un dôme central s'élevant à 83 mètres de hauteur qui renferme l'une des plus grosses cloches du monde : la Savoyarde.

La construction de la basilique du Sacré Cœur dites "Vœu national" fut décrétée d'utilité publique par l'Assemblée Nationale pour rendre hommage aux disparus français de la guerre de 1871.

Le choix de l'architecte a été établi par concours et c'est Paul Abadie qui fut choisi pour la réalisation de la basilique de style architectural romano-byzantin.

Rendez-vous des amoureux et des touristes, le quartier du Sacré Cœur accueille aussi de nombreux tournages de films, parmi lesquels on citera le célèbre film "le fabuleux destin d'Amélie Poulain". Dans ce joli film, on peut distinguer le charme authentique et l'esprit petit village de ce quartier.

Quartier très touristique, Montmartre et le Sacré Cœur restent l'emblème de Paris.

## Le Louvre et sa pyramide

Ancien palais royal et musée le plus visité au monde, le Louvre se trouve dans l'un des quartiers les plus prestigieux de la capitale française, dans le premier arrondissement entre la rue de Rivoli et le quai François Mitterrand.

Le château fort du XIIème siècle dont le mur d'enceinte entourait et protégeait la ville, a connu de multiples transformations au fil du temps. Il a hébergé François Ier, et Louis XIV, avant de devenir musée en 1793.

Aujourd'hui, ce musée universaliste dédié à la période du Moyen Âge à 1848 se divise en huit départements : peintures, sculptures, antiquités grecques, orientales, étrusques, égyptiennes et romaines, objets d'art, arts de l'Islam et arts graphiques. 35 000 œuvres tout de même, réparties dans 72 700 m², sans compter les quelques 300 000 pièces qui ne sont pas accessibles aux visiteurs. Des œuvres mondialement connues sont exposées au Louvre, parmi lesquelles La Joconde de Léonard de Vinci, la Venus de Milo ou le Code de Hammourabi.

#### Plus grand musée du monde

On connaît aussi le musée pour sa grande pyramide de verre et d'acier, haute de 21 mètres, construite dans la cour Napoléon en 1983 à la demande de François Mitterrand. Elle s'accompagne de trois petites pyramides, et d'une pyramide inversée, située sous le carrousel, lui aussi très célèbre.

La visite du Louvre exige un peu de patience, il faut prévoir en moyenne 1h30 d'attente, que ce soit à l'entrée du Carrousel ou celle de la pyramide.

#### Place de la Bastille et la colonne de Juillet

La place de la Bastille, haut symbole de la Révolution française tient une place importante dans l'Histoire de France.

Ce n'est qu'en 1803 que la place est créée, à l'emplacement de l'ancienne Forteresse de la Bastille. Prison d'état, symbole de la monarchie et de la tyrannie à l'époque de Richelieu, la forteresse fut détruite le 14 juillet 1789. Avant sa destruction, la Bastille était une prison pour les ennemis personnels du roi qui étaient souvent des personnes célèbres telles que Voltaire, Fouquet et Sade.

La prise de la Bastille est considérée comme le premier acte de la Révolution française. La place est depuis un lieu symbolisant la liberté.

Au centre de la place, on retrouve la colonne de Juillet, haute de 46,3 mètres. Couronnée d'une statue de bronze dorée symbolisant le "génie de la Liberté", elle a été inaugurée en 1840 pour la commémoration du renversement de la monarchie de Charles X.

Depuis la Révolution, la place est un lieu de rassemblement, de manifestations sociales, politiques, foires, défilés, concerts, marchés... Elle est aussi très appréciée le soir par les jeunes Parisiens qui viennent profiter des cafés, restaurants, boîtes de nuit, cinémas et divertissements tout autour.

### Pont des Arts

Le pont des Arts est un célèbre pont qui traverse la Seine, entre l'Institut de France et la cour du [Louvre](#). C'est un ouvrage en fonte, qui comporte sept arches. Le monument que l'on peut voir aujourd'hui fut construit entre 1981 et 1984, mais c'est une réplique de l'ancien pont, abîmé par des collisions de bateau et les bombardements des deux guerres mondiales.

Le premier ouvrage était déjà en fonte, et constituait le premier pont métallique de la ville, achevé en 1804. Il fut modifié une première fois en 1852, lorsque le quai de Conti fut agrandi : on transforma deux arches pour n'en faire qu'une seule. Il fut par la suite entièrement reconstruit, avec cette fois-ci sept arches (au lieu de neuf au préalable), mais avec une architecture identique.

Aujourd'hui, c'est un rendez-vous pour les amateurs d'arts, car des expositions y sont souvent organisées et des peintres s'y installent pendant la journée. On peut aussi voir un grand nombre de cadenas accrochés à la structure du pont : il s'agit de cadenas d'amour, laissés ici par les couples pour y sceller leur amour.

### Place Vendôme et sa colonne

Située dans le premier arrondissement de Paris, près du [jardin des Tuileries](#), la place Vendôme fait partie des étapes les plus chics lors d'une visite de la française. On s'y imprègne de son histoire mouvementée et on y flâne de bijoutiers en hôtels de luxe, au fil des hôtels particuliers qui l'entourent.

Imaginée par Louis XIV pour y organiser les événements royaux, et conçue par Jules Hardouin-Mansart - l'architecte du [château de Versailles](#) - la place Vendôme a été choisie en tout temps par des notables fortunés pour établir leur résidence ou leur commerce. Elle a aussi été le théâtre d'étapes politiques majeures, comme la Révolution française, qui y installa son gouvernement provisoire et détruisit la statue équestre du Roi Soleil édifée en son centre.

Quelques années plus tard, en 1810, la colonne Vendôme haute de 44 mètres, qui trône encore aujourd'hui au centre de la place octogonale malgré son histoire mouvementée, fut érigée par Napoléon et coulée dans le bronze de 1200 canons des armées ennemies. Depuis les passions politiques se sont éloignées, et ce sont les joailliers de luxe qui ont pris possession de la place et de la célèbre rue de la Paix sur laquelle elle débouche.

La plupart des façades qui bordent la place sont classées au patrimoine mondial de l'humanité par l'UNESCO, elles représentent l'architecture classique parisienne et valent à elles seules le déplacement. Mais la place Vendôme est avant tout renommée aujourd'hui dans le monde entier comme l'un des hauts-lieux du luxe, le fameux palace Le Ritz y est une institution, ainsi que des enseignes comme Chanel, Cartier ou Chaumet International.

Ouverte jour et nuit, cette place est à voir absolument pour tous les amoureux du luxe à la française.

## **Panthéon**

Le Panthéon est un monument de Paris qui honore des personnalités françaises, et rappelle des événements importants de l'histoire de [France](#). C'était à l'origine une église, dédiée à Sainte Geneviève. Elle sera profondément modifiée au XVIIIème siècle pour devenir un lieu laïque.

À l'époque, l'église n'avait en effet pas été consacrée. C'est l'une des raisons pour lesquelles Emmanuel Pastoret, un homme politique, a proposé la transformation de cet édifice en nécropole. Mais la tradition qui consiste à honorer les grands hommes d'une nation par un panthéon remonte au peuple égyptien, imité par les Grecs.

Aujourd'hui, c'est le président de la République qui décide d'accorder ce privilège. Il peut être refusé par la famille du défunt (celles d'Albert Camus ou de Charles Péguy s'y étaient opposées par exemple). Les personnes y sont inhumées dans des tombes ou des urnes funéraires. À noter que le Panthéon ne compte qu'une seule femme : Marie Curie, une scientifique morte en 1934.

### Palais Garnier de nuit

Situé en plein cœur du 9ème arrondissement de Paris, au bout de l'avenue de l'Opéra, l'Opéra Garnier est l'un des hauts lieux de l'histoire culturelle de la [France](#). Également appelé Palais Garnier, il doit son nom à son créateur, l'architecte Charles Garnier. Même s'il partage le titre d'Opéra de Paris avec l'Opéra [Bastille](#), il conserve une popularité sans faille au titre de son classement parmi les plus grands monuments historiques nationaux.

C'est très exactement le 15 janvier 1858 que Napoléon III décide de lancer le chantier de ce qui doit devenir le nouveau lieu de rendez-vous de la haute bourgeoisie nationale. A l'image des appels d'offre d'aujourd'hui, un grand concours est alors organisé pour trouver l'architecte de ce qui doit devenir l'Académie impériale de musique et de danse et c'est Charles Garnier qui l'emporte à la surprise générale. Il faut dire qu'il est en concurrence avec 171 candidats dont des grands noms habitués des sphères royales que sont Viollet-le-Duc, Rohault de Fleury ou encore le célébritissime George Eugène Haussmann. Mais son dossier séduit le jury qui lui accorde le projet à l'unanimité. Les travaux débutent en 1861 pour se terminer le 5 Janvier 1873 lors d'une fastueuse cérémonie d'inauguration. En dehors d'une vive polémique autour du travail de Marc Chagall sur le plafond de la grande salle, la vie de l'Opéra Garnier est teintée de succès immenses.

Aujourd'hui, le Palais Garnier et ses dorures restent l'un des monuments historiques les plus visités des touristes et l'un des symboles forts de la culture.

### Amphithéâtre université la Sorbonne Paris

La Sorbonne... université française au passé légendaire. En plein cœur de Paris, à quelques pas du [Panthéon](#), elle doit son nom au théologien Robert de Sorbon, fondateur du collège de

Sorbonne en 1253. A cette époque les enseignements au sein de cette école tournaient autour de la théologie, et étaient dédiés aux étudiants pauvres.

Mais cette université renommée n'a pas tardé à se développer. Parmi les élèves connus qui sont passés par cette université on compte : Honoré de Balzac, Simone de Beauvoir, Jean Luc Godard, Benoit XVI, Erasme, Pierre et Marie Curie, Jean Paul Sartre...

Au fil des années la Sorbonne a joué un rôle important dans le développement de la France avec par exemple la première imprimerie de France installée dans ces locaux en 1470.

Pour la petite anecdote, la Cardinal de Richelieu en fut le proviseur en 1622, et Pierre de Coubertin y a fondé le Comité International Olympique (le CIO) en 1894 afin de donner naissance aux JO modernes.

Mais la Sorbonne est plus connue pour son rôle de QG des étudiants dans la période tumultueuse de mai 68. C'est à la suite d'une intervention des forces de police dans la cour de la Sorbonne que les premières manifestations ont eu lieu. La suite des événements est entrée dans l'histoire...

### Place de la Concorde

La place de la Concorde marque le début de l'avenue des Champs-Élysée. Elle a été aménagée au XVIIIème siècle, avec un style classique. Les éléments qui la décoraient ont changé à travers les époques. Aujourd'hui, on peut y voir un obélisque et une fontaine, dessinée par Jacques Hittorff.

Elle s'appelait auparavant place Louis XV, alors qu'une statue du roi à cheval y trônait. Pendant la Révolution, on la rebaptisa "place de la Révolution". On y installa la guillotine, où furent notamment exécutés Louis XVI et Marie-Antoinette.

Par la suite, les dirigeants hésitèrent sur la manière dont la place devait être redécorée. On songea à y construire une statue de Charlemagne, puis un monument célébrant le souvenir de Louis XVI. Mais on y plaça finalement un obélisque, cadeau du roi d'Egypte offert en 1831. Le roi Louis-Philippe 1er a pris cette décision en déclarant "qu'il ne rappellera aucun évènement

politique". L'architecte Jacques-Ignace Hittorff l'entourera de deux grandes fontaines, celle des "mers" et celle des "fleuves".

### Champ de Mars vu d'en haut

Le Champ de Mars est un jardin public qui borde la [tour Eiffel](#) d'un côté, et l'école militaire de l'autre. De nombreux événements y ont lieu pendant l'année : concerts de stars populaires, expositions, feux d'artifice lors de la fête nationale...

Alors que l'on peine à y croire aujourd'hui, avant le XVIIIème siècle, l'endroit faisait partie de la campagne qui entourait Paris. On y cultivait des légumes. En 1765, on y construisit une école militaire (encore visible aujourd'hui), dessinée par l'architecte Gabriel. La plaine fut alors convertie en champs de manœuvre pour les étudiants. Le sol fut nivelé et on y aménagea des allées bordées d'ormes. Le parc fut entouré d'un fossé et fermé par une grille.

Lors de la Révolution, on célébra la fête de la fédération (14 juillet 1790) sur le Champ-de-Mars : le roi Louis XVI accepta la constitution devant une assemblée de 300 000 personnes. Mais c'est aussi ici qu'eut lieu une célèbre fusillade, le 17 juillet 1791 : alors qu'une foule signait une pétition pour exiger la fin de la monarchie, le maire de Paris décréta la loi martiale, donnant l'ordre aux soldats de tirer sur les personnes présentes.

Bien plus pacifique aujourd'hui, le Champ de Mars est un lieu de détente que les touristes et les Parisiens peuvent apprécier. En effet, c'est sans doute l'un des plus beaux points de vue pour admirer la célèbre Tour Eiffel le temps d'un pique-nique ou d'une pause sur les pelouses ou les bancs à disposition.

### Muséum national d'histoire naturelle

Siège des musées d'Histoire Naturelle de France, le Muséum National d'Histoire Naturelle se situe à Paris. C'est un musée consacré aux sciences naturelles et qui aborde des disciplines telles que la paléontologie, la botanique, la géologie, l'écologie ou encore la zoologie...

Le musée détient un nombre impressionnant de météorites, insectes, minéraux, crânes humains,

reptiles, objets préhistoriques, etc. qui forment la collection du musée. Elle est l'une des plus grandes et riches du monde.

Le muséum comporte plusieurs galeries : le jardin des plantes, la grande Galerie de l'évolution, la galerie de minéralogie et de géologie, la galerie d'anatomie comparée et de paléontologie ainsi que la ménagerie.

Le muséum a été, entre 1635 et 1793, le jardin royal des plantes médicinales. Le jardin était spécialiste de la guérison par les plantes, il était d'ailleurs dirigé par des docteurs en médecine.

C'est en 1907 que le musée devient financièrement autonome. Il s'est alors étendu à l'extérieur de Paris en créant des laboratoires (Botaniques, Maritimes, Parcs animaliers...) à travers la France. Le Muséum a créé en 1948 l'Union Internationale pour la Conservation de la Nature.

Durant le 20ème siècle, le musée d'Histoire Naturelle a connu des aménagements et des galeries comme la zoothèque souterraine ou la Grande galerie de l'Evolution ont été ajoutées.

## Arc de triomphe

L'arc de Triomphe de l'Étoile se trouve dans le huitième arrondissement de Paris, sur la place de l'Étoile, à l'extrémité des [Champs-Élysées](#). Ses mensurations sont les suivantes : 55 mètres de haut, 45 mètres de large et 22 mètre de profondeur. Édifié pour témoigner des victoires des armées françaises, il est aujourd'hui à la fois l'un des symboles de Paris, et le gardien du souvenir des soldats disparus à la guerre.

Construit de 1806 à 1836 à l'initiative de Napoléon, l'Arc de triomphe domine l'axe historique parisien (ou voie royale) qui relie en ligne droite La Défense au [Louvre](#). Napoléon fait appel aux architectes Chalgrin et Raymond mais seul le premier finit par travailler concrètement sur le projet. En 1810, le chantier est lancé mais pas assez au goût des dirigeants. A l'occasion du mariage de l'archiduchesse Marie-Louise, Napoléon décide de reproduire une maquette en bois et toile en taille réelle pour cacher le retard. Et pire encore, dès 1812, après la lourde défaite de Napoléon en Russie, le projet est tout simplement abandonné. Il faudra attendre 1832 et Louis-

Philippe 1er pour que le chantier de l'Arc de Triomphe reprenne vie. Et c'est en Juillet 1836 que l'édifice est inauguré.

Avec ses cinquante mètres de hauteur, il est le plus grand arc au monde ; son architecture est inspirée des monuments classiques. Il faut gravir 284 marches pour accéder à une terrasse panoramique qui offre une vue à 360° sur Paris. Moins connu, l'arc abrite un musée où sont exposés des éléments (photos, documents, maquettes, dessins, etc.) témoignant des faits marquants de son histoire : sa construction, la veillée funèbre de Victor Hugo le 29 mai 1885, le défilé de la victoire du 14 juillet 1919, ou l'arrivée du corps du Soldat inconnu le 28 janvier 1921 par exemple. La tombe du Soldat inconnu se trouve sous l'arche principale. La flamme allumée le 11 novembre 1923 par le ministre de la Guerre de l'époque, André Maginot, pour perpétuer le souvenir des soldats morts pour la [France](#) ne s'est jamais éteinte depuis lors, une cérémonie publique de ravivage a lieu chaque soir à 18h30 sous l'Arc de Triomphe.

## Σχολιασμός

Σε αυτό το σημείο είναι απαραίτητο να προχωρήσουμε στον σχολιασμό της μετάφρασης μέσω μεταφραστικών θεωριών, που αφορούν τόσο στο πρωτότυπο όσο και στο μετάφρασμα, διότι όσο καλή και να είναι πρακτική άλλο τόσο σημαντική είναι και η θεωρία στην οποία, συνήθως, βασιζόμαστε πριν ξεκινήσουμε την μεταφραστική διαδικασία. Παρόλο που πολλοί πιστεύουν ότι η μετάφραση είναι μια εύκολη διαδικασία και ότι όποιος γνωρίζει μια ξένη γλώσσα μπορεί να προβεί σ' αυτήν, οι πραγματικοί γνώστες του κλάδου της μετάφρασης γνωρίζουν πως χωρίς τις θεωρητικές βάσεις και χωρίς την γνώση και την εμπειρία του μεταφραστή, το αποτέλεσμα της διαδικασίας αυτής αν όχι ακατόρθωτο, θα είναι σίγουρα γεμάτο λάθη και παρανοήσεις. Όσον αφορά, τώρα, στη δομή του σχολιασμού της παραπάνω μετάφρασης, θα βασιστεί στη θεωρία της Κριστιάν Νορντ και συγκεκριμένα στη θεωρία της λειτουργικής προσέγγισης της μεταφραστικής διαδικασίας.

## Σχολιασμός της μεταφραστικής εντολής

Στη παρούσα μεταφραστική διαδικασία η μεταφραστική εντολή του κειμένου-πηγής (ΚΠ) και του κειμένου-στόχου (ΚΣ) δεν διαφέρει σχεδόν καθόλου καθώς δεν αλλάζει η λειτουργία του κειμένου πηγής αλλά ούτε και το μέσο ή το κίνητρο όπως θα αναλύσουμε παρακάτω. Το ΚΠ προέρχεται από μία γαλλική ιστοσελίδα και πρόκειται για μια ένωση αποσπασμάτων, που αφορούν στα διάφορα μνημεία του Παρισιού από μία πιο ιστορική ματιά.

Αρχικά, όσον αφορά στη επιδιωκόμενη κειμενική λειτουργία, το ΚΠ έχει δημιουργηθεί από κάποιον, που θέλει να πληροφορήσει τους γαλλόφωνους για την ιστορία των μνημείων του Παρισιού. Το μέσο για την μετάδοση των πληροφοριών αυτών είναι η γαλλική ιστοσελίδα «Les monuments célèbres de Paris» όπου έχουν δημοσιευθεί τα γαλλικά κείμενα τα οποία μεταφράσαμε. Αντίστοιχα, το ΚΣ μεταφράζεται για να δημοσιευθεί σε ελληνόφωνη ιστοσελίδα ιστορικών τουριστικών μνημείων ώστε να πληροφορήσει το ελληνόφωνο κοινό. Παρατηρούμε ότι οι δέκτες στην προκειμένη περίπτωση αλλάζουν αφού το ΚΠ έχει δημιουργηθεί για γαλλόφωνους και το ΚΣ για ελληνόφωνους. Βέβαια, αν κατηγοριοποιήσουμε τους δέκτες σύμφωνα με τα κοινά τους ενδιαφέροντα και όχι με βάση την μητρική τους γλώσσα και στις δύο περιπτώσεις πρόκειται για άτομα, που ενδιαφέρονται εξίσου για την ιστορία των μνημείων της γαλλικής πρωτεύουσας. Ο σκοπός και στις δύο περιπτώσεις δεν αλλάζει αφού το είδος του κειμένου παραμένει πληροφοριακό στο ΚΣ και ο λόγος και το ύφος παραμένουν στα ίδια επίπεδα αφού δεν αλλάζει το κίνητρο της μεταφραστικής διαδικασίας. Όταν αναφερόμαστε στο κίνητρο εννοούμε για ποιο λόγο γράφτηκε το ΚΠ και γιατί προβαίνουμε σε μετάφραση του. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, λοιπόν, το κίνητρο είναι η πληροφόρηση σε σχέση με τα ιστορικά μνημεία και στις δύο περιπτώσεις όποτε σ' αυτό το κομμάτι υπάρχει ταύτιση μεταξύ ΚΠ και ΚΣ.

## Ανάλυση του ΚΠ

*Η Νορντ επισημαίνει ότι δεν έχει σημασία ποιο κειμενικό-γλωσσολογικό μοντέλο χρησιμοποιείται:*

*Ωστόσο, το σημαντικό είναι να συμπεριλαμβάνει μια πραγματολογική ανάλυση των επικοινωνιακών καταστάσεων και να χρησιμοποιείται το ίδιο μοντέλο τόσο για το κείμενο πηγή όσο και για τη μεταφραστική οδηγία, ώστε τα αποτελέσματα να είναι συγκρίσιμα. (Nord 1997, σ. 62)<sup>1</sup>*

Το ΚΠ αποτελείται από μία συνένωση μικρών κειμένων γαλλικής ιστοσελίδας όπου υπάρχουν όλα τα μνημεία του Παρισιού και εκεί μέσα παρουσιάζεται η ιστορία τους μ' έναν τέτοιο τρόπο, που προτρέπει τον αναγνώστη να τα επισκεφτεί χωρίς δεύτερη σκέψη. Μπορεί κατά κύριο λόγο η λειτουργία του ΚΠ να είναι η πληροφόρηση και άρα σύμφωνα με την διάκριση των ειδών κειμένου κατά την Ράις να κατατάσσεται στα πληροφοριακά κείμενα. Εκτός από πληροφοριακό παράλληλα λειτουργεί και ως κλητικό κείμενο αφού μέσα από την αφήγηση και την περιγραφή των μνημείων αφυπνίζει τα συναισθήματα των αναγνωστών μεταφέροντας τους σ' ένα Παρίσι γεμάτο ιστορία και πολιτισμικούς θησαυρούς και κάνοντας τους να θέλουν να επισκεφθούν τα μνημεία αυτά ένα προς ένα. Οι εικόνες από το Παρίσι του τότε με τις εικόνες από το Παρίσι του σήμερα ζωντανεύουν μπροστά στα μάτια του αναγνώστη, ο οποίος μένει προσηλωμένος στην αφήγηση, που κυρίως χρησιμοποιείται στο ΚΠ, κρατώντας αμείωτο το ενδιαφέρον του.

Ακόμη, όσον αφορά στα υφολογικά στοιχεία του πρωτοτύπου, περιορίζονται κυρίως στην αφήγηση και την περιγραφή χωρίς, όμως, να δημιουργείται κλίμα ανίας διότι παρουσιάζονται με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε ο αναγνώστης νομίζει ότι έχει όλα αυτά τα μνημεία και την ιστορία ολοζώντανα μπροστά του. Οπότε, ενώ σε ένα άλλο κείμενο η τόση πολλή αφήγηση μπορεί να ήταν λανθασμένη τεχνική προσέγγισης, στην προκειμένη περίπτωση είναι η πλέον κατάλληλη.

Στη συνέχεια, αν προχωρήσουμε στα πραγματολογικά στοιχεία, καθώς το ΚΠ εμπεριέχει πολλά ιστορικά και πολιτισμικά στοιχεία της γαλλικής κουλτούρας π.χ. τοπωνύμια, κύρια ονόματα, ακρωνύμια κ.λπ., οι δυσκολίες, που αντιμετωπίζει ο μεταφραστής είναι αρκετές. Μέσα από την αφήγηση και την περιγραφή των μνημείων του Παρισιού αναφέρονται εκατοντάδες ονόματα της γαλλικής ιστορικής πραγματικότητας όπως και άλλα τόσα, γνωστά και μη, γαλλικά

---

1 Munday, Jeremy (2004) *Μεταφραστικές Σπουδές: Θεωρίες και Εφαρμογές* (μτφ. Άγγελος Φιλιππάτος). Αθήνα: Μεταίχμιο, σελ. 139

μέρη τα οποία πρέπει να μεταφραστούν με τέτοιο τρόπο ώστε το ελληνόφωνο κοινό να γνωρίσει και να κατανοήσει σε βάθος την γαλλική ιστορία, τον πολιτισμό και την κουλτούρα. Γιατί αδιαμφισβήτητα, αν θέλει κάποιος να γνωρίσει μία χώρα, ένας από τους καλύτερους τρόπους είναι να διαβάσει την ιστορία της.

Αναφορικά με την γλώσσα του πρωτοτύπου, όπως αναφέρει και ο Σίμος Γραμμενίδης, *γλώσσα και πολιτισμός βρίσκονται σε στενή σχέση αλληλεξάρτησης: μία από τις βασικές λειτουργίες της γλώσσας είναι η μετάδοση του πολιτισμού ενώ ταυτόχρονα η ίδια η γλώσσα επηρεάζεται καθοριστικά από τον πολιτισμό. Για την Bassnett (1980: 14), η γλώσσα είναι για τον πολιτισμό ό,τι η καρδιά για το ανθρώπινο σώμα.*<sup>2</sup> Καθώς η γλώσσα του ΚΠ είναι η σύγχρονη γαλλική, που πρέπει να μεταφερθεί στη νέα ελληνική δεν υπάρχουν ακατόρθωτες δυσκολίες αφού δεν πρόκειται π.χ. για μεταφορά της γαλλικής γλώσσα του 1900 στη ελληνική γλώσσα του 2019 όπου εκεί οι δυσκολίες θα ήταν πολύ μεγαλύτερες γιατί θα ήταν εξ αρχής δυσκολότερη η κατανόηση της γαλλικής άρα ακόμη δυσκολότερη η μεταφορά της.

Κατά την μεταφραστική, λοιπόν, διαδικασία πρέπει ο μεταφραστής πάντοτε να έχει στο μυαλό του την ανάλυση του ΚΠ έτσι ώστε να μπορέσει να δημιουργήσει ένα ΚΣ, που να μεταφέρει όλα τα απαραίτητα στοιχεία της μορφής αλλά και του νοήματος για να παραχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα, που θα παρουσιαστεί στο ελληνόφωνο αναγνωστικό κοινό. Γι' αυτό τον λόγο θα αναλύσουμε παρακάτω μέσω παραδειγμάτων τα μεταφραστικά προβλήματα, που υπήρχαν και τις μεταφραστικές επιλύσεις, που χρειάστηκε να εφαρμοστούν για ένα άρτιο αποτέλεσμα.

## **Μεταφραστικά προβλήματα και τρόποι επίλυσής τους**

Από την στιγμή, που ασχολούμαστε με δύο διαφορετικές γλώσσες και δύο διαφορετικούς πολιτισμούς είναι λογικό να υπάρξουν προβλήματα κατά την μεταφραστική διαδικασία και τη δημιουργία του ΚΣ. Ως μεταφραστές τις δυσκολίες αυτές καλούμαστε να τις εξαλείψουμε με διάφορες τεχνικές, που μαθαίνουμε κατά την εκπαίδευση μας. Οι περισσότερες από τις τεχνικές,

---

<sup>2</sup> Γραμμενίδης, Σίμος Π. (2009) *Μεταφράζοντας τον Κόσμο του Άλλου. Θεωρητικοί προβληματισμοί - Λειτουργικές προοπτικές* Αθήνα: Δίαυλος, σελ. 47

που χρησιμοποιήσαμε και θα αναλύσουμε παρακάτω ανήκουν στην θεωρία των Βινάι και Νταρμπελνέτ την οποία ανέπτυξαν στο *Stylistique compare du français et del'anglais. Méthode de Traduction* (1958/1977).

## Μορφολογικά και συντακτικά προβλήματα

### Μεταβολή σύνταξης

Όπως ήδη φαίνεται από τον τίτλο, στη συγκεκριμένη κατηγορία συντακτικού προβλήματος, είναι απαραίτητη η μεταβολή της σύνταξης, π.χ. με δημιουργία δευτερεύουσας πρότασης ή ακόμη και με διαχωρισμό της περιόδου έτσι ώστε ο λόγος στο μετάφρασμα να είναι πιο φυσικός.

|                                                                                                                                                                                                                                                                                              |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                           |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Ancien palais royal et musée le plus visité au monde, le Louvre                                                                                                                                                                                                                              | Το Λούβρο, πρώην βασιλικό παλάτι και το πιο επισκέψιμο μουσείο στον κόσμο                                                                                                                                                                                                                                                                 |
| La flamme allumée le 11 novembre 1923 par le ministre de la Guerre de l'époque, André Maginot, pour perpétuer le souvenir des soldats morts pour la <u>France</u> ne s'est jamais éteinte depuis lors, une cérémonie publique de ravivage a lieu chaque soir à 18h30 sous l'Arc de Triomphe. | Η φλόγα, που άναψε στις 11 Νοεμβρίου του 1923 από τον υπουργό Πολέμου εκείνης της εποχής, Αντρέ Μαζινό, για να παραμείνει ζωντανή η μνήμη των στρατιωτών που έχασαν τη ζωή τους για τη <u>Γαλλία</u> , δεν έχει σβήσει από τότε. Κάθε απόγευμα στις 18:30, μια δημόσια τελετή αναζωπύρωσης λαμβάνει χώρα κάτω από την Αψίδα του Θριάμβου. |

### Μεταβολή αριθμού

Ένα πολύ συχνό πρόβλημα κατά την μεταφραστική διαδικασία είναι ο αριθμός των ουσιαστικών, των επιθέτων, των αντωνυμιών κ.λπ., που αλλάζει από την μία γλώσσα στην άλλη. Γι' αυτό το λόγο η μεταβολή του αριθμού είναι μία από τις απαραίτητες μεταφραστικές τεχνικές για ένα άρτιο αποτέλεσμα.

|                      |                     |
|----------------------|---------------------|
| dans un dessin animé | σε κινούμενα σχέδια |
| Au pied              | Στους πρόποδες      |

## Μετάταξη

Ένα μέρος του λόγου μετατρέπεται σ' ένα άλλο για την σωστότερη απόδοση στο ΚΣ χωρίς, όμως, να αλλάζει το νόημα. Κατά τους Βινάι και Νταρμπελνέτ αυτή η κατηγορία είναι η πιο διαδεδομένη και εφαρμοσμένη από τους μεταφραστές και μπορεί να πραγματοποιηθεί με πολλούς τρόπους.

|                         |                              |
|-------------------------|------------------------------|
| Nommée à l'origine      | Αρχικά, ονομάστηκε           |
| Une fois la base stable | Μόλις σταθεροποιήθηκε η βάση |

## Πραγματολογικά προβλήματα

### Ανθρωπονύμια

Καθώς το ΚΠ είναι ιστορικό-πολιτισμικό και αφορά στα μνημεία του Παρισιού και την ιστορία τους, είναι αναπόφευκτο ότι θα αναφέρονται πάρα πολλά ονόματα ανθρώπων, που έχουν μείνει στην ιστορία για το έργο και την ζωή τους. Η μετάφραση αυτών δεν ήταν καθόλου εύκολο εγχείρημα, διότι μπορεί πολλά από τα ονόματα να έχουν μεταφραστεί εδώ και χρόνια στην ελληνική γλώσσα αλλά υπάρχουν και άνθρωποι, που δεν είναι γνωστοί στο ελληνόφωνο κοινό, όπως θα δούμε στα παραδείγματα παρακάτω. Τα ονόματα αυτών των ανθρώπων επιλέξαμε να μεταγράψουμε. Υπάρχουν, λοιπόν, δύο τρόποι, που εμφανίζονται τα ονόματα στην μετάφραση, είτε μετεγγραμμένα είτε μεταφρασμένα. Τα μεταφρασμένα είναι αυτά, που έχουν παγιωθεί και χρησιμοποιούνται από το ελληνόφωνο κοινό άρα είναι δύσκολο να τα τροποποιήσουμε καθώς η κίνηση αυτή μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση.

### Μετάφραση:

|              |                |
|--------------|----------------|
| Louis XIV    | Λουδοβίκο ΙΔ΄  |
| Napoléon III | Ναπολέοντας Γ΄ |

#### Μεταγραφή:

|                    |                    |
|--------------------|--------------------|
| Simone de Beauvoir | Σιμόν ντε Μποβουάρ |
| Albert Camus       | Αλμπέρ Καμύ        |

#### Τοπωνύμια

Καθώς τα μνημεία του Παρισιού είναι ευρέως διαδεδομένα, πολλά από τα τοπωνύμια του κειμένου είχαν ήδη μεταφραστεί ή μεταγραφεί. Σε αυτά τα τοπωνύμια, όμως, που δεν υπήρχαν στην ελληνική γλώσσα, επιλέχθηκε η τεχνική της μεταγραφής καθώς με αυτόν τον τρόπο το κείμενο γίνεται πιο προσιτό στο ελληνόφωνο κοινό, που μπορεί να παρακολουθήσει το κείμενο στο σύνολό του με μεγαλύτερη ευκολία και χωρίς παρανοήσεις.

#### Μετάφραση:

|                                 |                                    |
|---------------------------------|------------------------------------|
| Arc de triomphe                 | Αψίδα του Θριάμβου                 |
| du <u>château de Versailles</u> | του <u>παλατιού των Βερσαλλιών</u> |

#### Μεταγραφή:

|                  |                |
|------------------|----------------|
| l'île de la Cité | Ιλ ντε λα Σιτέ |
| Champ de Mars    | Σαμπ ντε Μαρ   |

#### Προσαρμογή

Η τεχνική αυτή σχετίζεται με τη μεταβολή των πολιτισμικών αναφορών, δηλαδή σε περιπτώσεις όπου τα πολιτισμικά στοιχεία του ΚΠ είναι άγνωστα στο ΚΣ. Ο εκάστοτε μεταφραστής πρέπει να οδηγηθεί σε μία επιλογή, η οποία θα είναι κατανοητή από τους αποδέκτες του μεταφράσματος. Έτσι, συνήθως ο μεταφραστής καταφεύγει είτε σε απλοποίηση είτε σε τροποποίηση των όρων του πρωτοτύπου με σκοπό την ευκολότερη προσαρμογή τους στο ΚΣ.

|                                       |                      |
|---------------------------------------|----------------------|
| "le fabuleux destin d'Amélie Poulain" | «Αμελί»              |
| L'arc de Triomphe de l'Étoile         | Η Αψίδα του Θριάμβου |

## Σημασιολογικά- λεξιλογικά προβλήματα

### Δάνειο

Σε αυτή την κατηγορία οι λέξεις της γλώσσας-πηγής (ΓΠ) μεταφέρονται κατευθείαν στη γλώσσα-στόχο (ΓΣ) είτε επειδή η ΓΣ δεν διαθέτει αντίστοιχα λεξιλογικά στοιχεία είτε για ρητορικούς ή υφολογικούς λόγους. Το δάνειο μπορεί να είναι αυτούσιο ή προσαρμοσμένο. Το αυτούσιο δάνειο είναι η μεταφορά της λέξης ή της έκφρασης από το πρωτότυπο στο μετάφρασμα χωρίς καμιά αλλαγή. Το προσαρμοσμένο δάνειο από την άλλη είναι η μεταφορά της λέξης ή της φράσης από το πρωτότυπο στο μετάφρασμα, με προσαρμογή της στο αλφάβητο ή/και στην μορφολογία της εκάστοτε ΓΣ. Στο συγκεκριμένο ΚΣ, ωστόσο, υπάρχουν μόνο προσαρμοσμένα δάνεια, καθώς αποφασίστηκε εξ αρχής να μην εμφανίζεται με λατινικούς χαρακτήρες καμία από τις λέξεις ή εκφράσεις του μεταφράσματος.

|             |          |
|-------------|----------|
| rique nique | πικ-νικ  |
| Carrousel   | Καρουζέλ |

### Έκτυπο

Το έκτυπο είναι μια ιδιαίτερη κατηγορία δανείου αφού σχετίζεται με την εννοιολογική ή μορφοσυντακτική μεταφορά. Ο μεταφραστής αποδίδει μια λέξη ή έκφραση του πρωτοτύπου με κυριολεκτική μετάφραση των στοιχείων της, όπως θα δούμε παρακάτω στα παραδείγματα του ΚΠ και του ΚΣ.

|                           |                         |
|---------------------------|-------------------------|
| une cérémonie de ravivage | τελετή αναζωπύρωσης     |
| l'axe historique parisien | ιστορικό παρισινό άξονα |

## Κυριολεκτική μετάφραση

Στην συγκεκριμένη κατηγορία δεν χρειάζονται ιδιαίτερες επεξηγήσεις αφού όπως αναφέρει και ο τίτλος γίνεται κυριολεκτική ή αλλιώς κατά λέξη μετάφραση. Κάποιες φορές, οι νόρμες και η ισοδυναμία μεταξύ γαλλικής και ελληνικής γλώσσας επιτρέπουν την κατά λέξη μετάφραση χωρίς να δημιουργείται λανθασμένο ή χωρίς ροή μετάφρασμα.

|                                                                                                                                                                        |                                                                                                                                                                               |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Le musée détient un nombre impressionnant de météorites, insectes, minéraux, cranes humains, reptiles, objets préhistoriques, etc. qui forment la collection du musée. | Το μουσείο διαθέτει έναν εντυπωσιακό αριθμό μετεωριτών, εντόμων, ορυκτών, ανθρώπινων κρανίων, ερπετών, προϊστορικών αντικειμένων κλπ., που αποτελούν τη συλλογή του μουσείου. |
| Napoléon fait appel aux architectes Chalgrin et Raymond mais seul le premier finit par travailler concrètement sur le projet.                                          | Ο Ναπολέων απευθύνθηκε στους αρχιτέκτονες Σαλγκρέν και Ρέμον αλλά μόνο ο πρώτος κατέληξε να εργάζεται αποκλειστικά πάνω στο έργο.                                             |

## Υφολογικά προβλήματα

### Μετατροπία

Στην μετατροπία, που σχετίζεται με το ύφος του κειμένου, μεταβάλλεται η σημασιολογία και η οπτική γωνία της ΓΠ. Πρόκειται για μια παραλλαγή της μετάταξης, που αφορά, ωστόσο, στον τρόπο σκέψης και σύλληψης της εξωγλωσσικής πραγματικότητας και όχι σε γραμματικές κατηγορίες. Σύμφωνα με τους Βιναί και Νταρμπελνέτ η συγκεκριμένη μεταφραστική τεχνική είναι δικαιολογημένη «όταν μια κατά λέξη ή έστω μετατοπισμένη μετάφραση καταλήγει σε γραμματικά

ορθή εκφορά του λόγου, που όμως θεωρείται ακατάλληλη, μη ιδιωματική ή αδέξια στη ΓΣ» (2000, σ. 89)<sup>3</sup>.

|                                                  |                                                       |
|--------------------------------------------------|-------------------------------------------------------|
| le 3ème étage n'est accessible que par ascenseur | ο τρίτος όροφος είναι προσβάσιμος μόνο με ανελκυστήρα |
| pièces qui ne sont pas accessibles aux visiteurs | έργα, στα οποία οι επισκέπτες δεν έχουν πρόσβαση      |

### Ισοδυναμία

Στη μεταφραστική αυτήν τεχνική μια παγιωμένη έκφραση της ΓΠ αποδίδεται στο μετάφρασμα με μια παγιωμένη έκφραση της ΓΣ, η οποία εκφράζει την ίδια ακριβώς ιδέα με διαφορετικό ύφος και δομή. Χρησιμοποιείται, συνήθως, στη μετάφραση των ιδιωτισμών, των παροιμιών, των επιφωνημάτων κ.λπ.

|                                                    |                                                   |
|----------------------------------------------------|---------------------------------------------------|
| Pour la petite histoire                            | Πληροφοριακά                                      |
| La suite des événements est entrée dans l'histoire | Η συνέχεια των γεγονότων έχει μείνει στην ιστορία |

### Λοιπά προβλήματα και τεχνικές επίλυσης

#### Προσθήκη

Συνήθως η προσθήκη λέξεων ή εκφράσεων στο ΚΣ είναι απαραίτητη όταν χρειάζεται να επεξηγηθεί κάποια λέξη ή έκφραση του ΚΠ, που υπάρχει περίπτωση να μην είναι κατανοητή από τους αποδέκτες του ΚΣ. Όταν η προσθήκη, βέβαια, χρησιμοποιείται σε μεγάλο βαθμό από

---

<sup>3</sup> Munday, Jeremy (2004) *Μεταφραστικές Σπουδές: Θεωρίες και Εφαρμογές* (μτφ. Άγγελος Φιλιππάτος). Αθήνα: Μεταίχμιο, σελ. 103

τον εκάστοτε μεταφραστή μπορεί να οδηγήσει σε επεξηγηματικό κείμενο και όχι σε άρτιο μετάφρασμα.

|                |                          |
|----------------|--------------------------|
| La Défense     | την περιοχή Λα Ντεφανς   |
| réfugié à Sens | πρόσφυγας στην πόλη Σανς |

## Παράλειψη

Η μεταφραστική αυτή τεχνική χρησιμοποιείται όταν κάποιος όρος του ΚΠ είναι περιττός ή καλύπτεται από κάποιον άλλο όρο ή έκφραση στο ΚΣ καθώς δεν υπάρχει πάντοτε ισοδυναμία μεταξύ των γλωσσών. Οπότε, για να αποφύγουμε τους πλεονασμούς οδηγούμαστε σε παράλειψη.

|                                                                                                            |                                                                       |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------|
| La capitale française se laisse <del>sans—cesse</del> découvrir et redécouvrir                             | Η γαλλική πρωτεύουσα είναι εκεί για να την ανακαλύψεις ξανά και ξανά  |
| Les ouvriers les assemblaient <del>au fur et à mesure</del> les unes aux autres pour faire monter la tour. | Οι εργαζόμενοι τα ένωναν το ένα με το άλλο για να σηκώσουν τον πύργο. |

## Αξιολόγηση της ποιότητας της μετάφρασης

Κατά την αξιολόγηση της μετάφρασης ελέγχεται το μετάφρασμα και αν έχει μεταφερθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο από την ΓΠ. Αν έχει μεταφερθεί, δηλαδή, το νόημα και όλα τα απαραίτητα στοιχεία με τρόπο φυσικό και ορθό έτσι ώστε το ελληνόφωνο κοινό να είναι σε θέση να κατανοήσει όλες τις πληροφορίες του πρωτοτύπου.

Αρχικά, είναι σημαντικό να έχει επιτευχθεί η ισοδυναμία στο σύνολο του μεταφράσματος. Όμως, παίζει σημαντικό ρόλο στην ορθότητα της μετάφρασης και η μεταφορά των υπόλοιπων σημαντικών στοιχείων και σημείων. Από την στιγμή, που τα μεταφραστικά προβλήματα επιλύονται, όπως φαίνεται από τα παραπάνω παραδείγματα, μέσω ποικίλων μεταφραστικών τεχνικών ακολουθώντας μια συγκεκριμένη πορεία και συγκεκριμένες μεταφραστικές θεωρίες και όχι προσωπικές και αυθαίρετες επιλογές χωρίς αιτιολόγηση, προκύπτει ότι το αποτέλεσμα φαίνεται να είναι το καλύτερο δυνατό.

Άλλωστε είναι τέτοια και η φύση του ΚΠ, που δεν αφήνει περιθώρια παρανοήσεων διότι υπάρχει αρκετή αφήγηση και περιγραφή, που καθιστούν το περιεχόμενο κατανοητό στον μεταφραστή, ο οποίος είναι γνώστης της ΓΣ. Εκτός από τα προβλήματα, λοιπόν, που ανέφερα αλλά τα οποία επέλυσα μέσω των προαναφερθέντων μεταφραστικών τεχνικών, δεν υπήρχαν αξεπέραστα μεταφραστικά προβλήματα αλλά ούτε και σοβαρές μεταφραστικές δυσκολίες.

Η αξιολόγηση, βέβαια, του μεταφράσματος δεν μπορεί να είναι μία ούτε και αντικειμενική καθώς η ορθότητα του μεταφράσματος μεταβάλλεται ανάλογα με τον σκοπό, τους δέκτες αλλά και τις μεταφραστικές τεχνικές, που ακολουθεί ο εκάστοτε μεταφραστής θεωρώντας τις καταλληλότερες για την όποια μεταφραστική διαδικασία. Παρ' όλα αυτά αν έχουμε ως βάση την μεταφραστική εντολή του συγκεκριμένου κειμένου αλλά και την θεωρία, που χρησιμοποιήθηκε για να μεταφραστεί το ΚΠ, καταλήγουμε στο γεγονός ότι έχουμε ένα όσο το δυνατόν ορθότερο μετάφρασμα.

## **Επίλογος**

*Καταλήγοντας, λοιπόν, συνειδητοποιούμε ότι η μετάφραση μεταφέρει γνώση και προωθεί την αλληλοκατανόηση και τη συνεργασία μεταξύ διαφορετικών κοινοτήτων και εθνών. Μας προσφέρει πληροφορίες σχετικά με τις γλώσσες, τις λογοτεχνίες και τους πολιτισμούς, λειτουργώντας ανέκαθεν ως ένας από τους κυριότερους μηχανισμούς πολιτιστικής ανταλλαγής και πολιτισμικής επαφής. Σε μεγάλο βαθμό καθορίζει τη φύση και την υπόσταση μιας πολιτισμικής οντότητας και αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο για την ανάπτυξη και την εξέλιξή της. Συνιστά το σημείο σύγκλισης των γλωσσών όπως και το σημείο σύζευξης των πολιτισμών και ως εκ τούτου*

πρόκειται για έναν πολύ σημαντικό παράγοντα στην πολιτισμική αλλαγή και εξέλιξη.<sup>4</sup> Το μετάφρασμα αυτό συνιστά ακόμη ένα βήμα προς την πολιτιστική ανταλλαγή καθώς μεταφέρει πληροφορίες για μία από τις ομορφότερες πόλεις της Ευρώπης, που αφορούν σε πολιτισμικά και ιστορικά γεγονότα, μετατρέποντας την πολιτισμική επικοινωνία σε κάτι ενδιαφέρον.

Για να πραγματοποιηθεί αυτή η μεταφορά πληροφοριών, όμως, χρειάστηκε αρκετή προσπάθεια κατά την μεταφραστική διαδικασία παρόλο που πολλοί άνθρωποι ακόμη και σήμερα συνεχίζουν λανθασμένα λόγω άγνοιας να υποτιμούν την επιστήμη της μετάφρασης. Άλλωστε κατά τον Πίτερ Νιούμαρκ *η μετάφραση είναι μια εργασία δύσκολη, ενώ η υπευθυνότητα, που προϋποθέτει δεν έχει ακόμη εκτιμηθεί δεόντως.*<sup>5</sup>

---

4 Γραμμενίδης, Σίμος Π. (2009) *Μεταφράζοντας τον Κόσμο του Άλλου. Θεωρητικοί προβληματισμοί - Λειτουργικές προοπτικές* Αθήνα: Διάλογος, σελ. 54

5 Μπατσαλιά, Φρειδερίκη (2001) *Περί Μεταφράσεως: Σύγχρονες Προσεγγίσεις*. Αθήνα: Κατάρτι, σελ. 65

## **Βιβλιογραφία**

### **Ελληνόφωνη βιβλιογραφία**

Γραμμενίδης, Σίμος Π. (2009) *Μεταφράζοντας τον Κόσμο του Άλλου. Θεωρητικοί προβληματισμοί - Λειτουργικές προοπτικές* Αθήνα: Δίαυλος.

Κεντρωτής, Γιώργος (1996) *Θεωρία και Πράξη της Μετάφρασης*. Αθήνα: Δίαυλος.

Μπατσαλιά, Φρειδερίκη (2001) *Περί Μεταφράσεως: Σύγχρονες Προσεγγίσεις*. Αθήνα: Κατάρτι.

Munday, Jeremy (2004) *Μεταφραστικές Σπουδές: Θεωρίες και Εφαρμογές* (μτφ. Άγγελος Φιλίππατος). Αθήνα: Μεταίχμιο.

Nord, Christiane (2004) *Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ως στοχευμένη δραστηριότητα: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ* (μτφ. Σίμος Π. Γραμμενίδης, Δέσποινα Δ. Λάμπρου). Αθήνα: Δίαυλος.

### **Ξενόγλωσση βιβλιογραφία**

Vinay, J.P. & Darbelnet, J. (1958/1977) *Stylistique compare du français et del 'anglais. Méthode de Traduction*, Παρίσι: Didier.

### **Λεξικά**

Γαλάνης, Γ., Πατάκης, Σ., (2012). *Πατάκης γαλλοελληνικό λεξικό [Texte imprimé]*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη

ΚΑΟΥΦΜΑΝ (2002). *Ελληνο-γαλλικό λεξικό GREC-FRANCAIS*. Αθήνα: Librairie Kauffman